

OZRIMO SE NAZAJ
IN POGLEJMO V PRIHODNOST

LETOŠNJA PRIZNANJA
OBČINE BLOKE

OIC PRIPRAVLJENA
ZA PODJETNIKE

DR. MARJAN SEDEJ –
POGOVOR

6

8

2

10

Bloški korak

glasilo občine Bloke
oktober 2017
letnik 18 | številka 4
cena: brezplačno | 2 € | 4 €

Čebelnjaki bloških čebelarjev

so kljub neugodnemu vremenu in različnim boleznim še vedno polni čebeljega življenja. Seveda to ne bi bilo mogoče brez znanja in stalnega usposabljanja čebelarjev. Že drugo leto zapored je bila medena bera zelo slaba, naše čebele pa kljub temu oprahujejo sadno drevje in ostale poljščine. Mi čebelarji pa se tolažimo z optimizmom in upanjem, da bo drugo leto boljše, tisto pravo medeno. NAJ MEDI!

Stanislav Car

September je čas, ko Bločani praznujemo svoj občinski praznik. Ob tej priložnosti so bile na Blokah organizirane številne športne in kulturne prireditve. Hvala vsem, ki ste kakorkoli sodelovali pri organizaciji. Hvala tudi obiskovalcem, ki so s svojo prisotnostjo obogatili posamezno prireditev. Vsem Bločanom in Bločankam ob prazniku občine Bloke iskreno čestitam in vam želim vse, kar vas osrečuje in veseli.

Župan Jože Doles

Obrtno-industrijska cona Velike Bloke pripravljena za podjetnike

Polnih deset let je minilo od takrat, ko je občina Bloke uveljavila predkupno pravico in za potrebe konzorcija podjetnikov od Ministrstva za obrambo kupila območje bivše vojašnice Velike Bloke. To območje je bilo kasneje z izdelavo občinskega prostorskega načrta spremenjeno v območje za gospodarske namene.

Projekt je bil v začetku zasnovan zelo ambiciozno. Konzorcij podjetnikov, ki je od občine Bloke odkupil to območje, je bil sestavljen iz malih, srednje velikih, pa tudi večjih podjetij, med katerimi sta bili tudi podjetji Novolit in Kovinoplastika Lož. Žal smo se nekaj let po nakupu zemljišč znašli v hudi gospodarski krizi, ki je dodobra spremenila razvojne načrte in možnosti v številnih podjetjih. V velikih težavah sta se znašli tudi obe veliki gospodarski družbi, ki sta sodelovali v tem konzorciju. Podjetje Novolit je zašlo celo v stečajni postopek. Obe podjetji sta kasneje dobili tudi nove lastnike, ki za nadaljnji razvoj zemljišč v tej coni nista več potrebovali. Posledično so vsi drugi lastniki ostali brez »vlečnega konja«, na katerem je temeljila razvojna strategija v OIC Velike Bloke.

NA OBČINI BLOKE SMO RAZVOJ DOGODKOV V OIC VELIKE BLOKE VES ČAS SPREMLJALI TER USTREZNO UKREPALI

Kljub gospodarski krizi in prej navedenim težavam, ki so pestile številne lastnike zemljišč v OIC Velike Bloke, smo na občini Bloke nadaljevali z načrtovanimi aktivnostmi. Občina Bloke je namreč v tistem obdobju v naselju Velike Bloke izvajala projekt okoljske in prometne infrastrukture, ki je bil sofinanciran z evropskimi sredstvi. V sklopu tega projekta je bila v naselju postavljena nova čistilna naprava za čiščenje odpadnih komunalnih voda, zgrajeno je bilo tudi povsem novo vodovodno in kanalizacijsko omrežje ter položene PVC-cevi

Cesta skozi cono, v kateri je že vgrajena vsa komunalna in energetska kanalizacija, je že dobila asfaltno prevleko.

za telekomunikacijske potrebe. Skozi naselje je bila zgrajena tudi nova asfaltna cesta.

Kljub temu, da v projektu ni bilo predvideno, smo se odločili, da ustrezno okoljsko in prometno infrastrukturo zgradimo tudi do OIC Velike Bloke. Na tej osnovi smo do roba cone zgradili novo vodovodno omrežje, kanalizacijsko omrežje za meteorno in odpadne komunalne vode ter vgradili ustrezne PVC cevi za potrebe telekomunikacij. Novo asfaltno prevleko je dobila tudi povezovalna cesta od naselja do roba cone. V naselju Velike Bloke je bila postavljena čistilna naprava zadostne velikosti, na katero se bodo brez dodatnih investicij lahko priklapljali tudi novi uporabniki iz OIC Velike Bloke.

Naj spomnim, da je bila ta investicija zgrajena že leta 2010. Že takrat so bili torej izpolnjeni vsi pogoji za začetek delovanja podjetij v OIC Velike Bloke, saj je bil lastnikom omogočen priklop na okoljsko infrastrukturo. Vseskozi smo tudi zatrjevali, da bo Občina na okoljsko infrastrukturo priključila vsakega porabnika, ki bo zato izrazil željo in izpolnjeval zakonske pogoje. Žal do danes še noben lastnik zemljišč ni pridobil ustreznega gradbenega dovoljenja za gradnjo oziroma na drugačen način izrazil

potrebe za ta priklop.

Tako stanje se je vlekel kar nekaj let. V vmesnem času smo bili izpostavljeni najrazličnejšim pritiskom, da z javnimi sredstvi »na zalogo« brez konkretnih potreb zgradimo okoljsko infrastrukturo v OIC Velike Bloke, in sicer z namenom, da bodo nekateri lastniki »lažje prodali svoja zemljišča«.

PO DESETIH LETIH SE JE V OIC VELIKE BLOKE NEKAJ LE PREMAKNILO NA BOLJE

V zadnjem obdobju pa je tudi sicer čutiti določen gospodarski napredek. Gospodarstvo okrevlja, brezposelnost se zmanjšuje, med gospodarstveniki je več optimizma. Ta optimizem je čutiti tudi med lastniki v OIC Velike Bloke. Nekatera zemljišča v coni so dobila nove lastnike, obseg dejavnosti se kljub težavam povečuje. Številni lastniki objektov in zemljišč koristijo za opravljanje nekaterih proizvodnih in skladiščnih dejavnosti. Ta premik smo zaznali tudi mi. Pri pravi proračuna občine Bloke za leto 2017 smo namreč predvideli določena sredstva za izgradnjo asfaltnih cest, ki vodi skozi cono. Sredstva pa so rezervirana tudi za izgradnjo

okoljske infrastrukture, ki jo je potrebno zgraditi ob in v tej cesti. Ob upoštevanju sprejete plana investicij za leto 2017 smo letos pletli pričeli z realizacijo planiranih investicij. Zgradili smo novo široko povezovalno cesto, ki vodi od vhoda na južnem delu do vhoda na severozahodnem delu cone v dolžini cca 350 m (od »kapije do kock«). Ob tej cesti je zgrajena tudi vsa potrebna okoljska infrastruktura, ki obsega vodovod ter kanalizacijsko omrežje za odvajanje meteornih in odpadnih voda. Dogovorili smo se tudi s podjetjem Telekom,

tro Ljubljana, in sicer za izgradnjo ustreznega elektrooomrežja v OIC Velike Bloke. Omenjeni dogovor predvideva, da Elektro Ljubljana zagotovi in financira vse potrebne materiale za izgradnjo cevne kanalizacije nizko- in visokonapetostnega omrežja, financira vse elektrokable do nove trafopostaje ter postavitev trafopostaje, locirane v središču OIC Velike Bloke. Ta dogovor bo spoštovan, če lastniki zemljišč v coni poskrbijo za izvedbo gradbenih del pri izgradnji cevne kanalizacije znotraj cone ter pridobijo in financirajo pro-

Izgradnja cevne kanalizacije, v kateri bodo nameščeni kabli za elektrooomrežje celotne cone.

da nam je zagotovilo ustrezne cevi za telekomunikacijske potrebe, ki so bile vgrajene skupaj z okoljsko infrastrukturo.

V proračunu občine Bloke za leto 2017 smo rezervirali tudi sredstva za izgradnjo obvozne ceste, ki bi jo zgradili po obstoječi poljski cesti na severnem delu naselja Velike Bloke. Z nameravano gradnjo bi lahko izven naselja v celoti preusmerili ves tovorni promet, ki se in se bo odvijal v OIC Velike Bloke. Prepričani smo, da bi s tem veliko pridobili tako lastniki zemljišč v coni kot tudi prebivalci v naselju Velike Bloke, saj bi se na ta način dolgoročno rešili težkega tovornega prometa mimo stanovanjskih hiš. Tega projekta letos nismo uspeli realizirati, saj za njegovo izvedbo nismo uspeli pridobiti soglasij lastnikov sosednjih zemljišč. Upamo, da nam bo to, nedvomno veliko pridobitev za občane v naselju in lastnike zemljišč v OIC Velike Bloke, uspelo realizirati v naslednjih letih.

PODJETNIKI BODO SVOJE OBJEKTE LAHKO PRIKLJUČILI TUDI NA ELEKTROOMREŽJE

Občina Bloke je v imenu lastnikov dosegla tudi zelo ugoden dogovor s podjetjem Elek-

tro Ljubljana, in sicer za izgradnjo ustreznega elektrooomrežja v OIC Velike Bloke. Omenjeni dogovor predvideva, da Elektro Ljubljana zagotovi in financira vse potrebne materiale za izgradnjo cevne kanalizacije nizko- in visokonapetostnega omrežja, financira vse elektrokable do nove trafopostaje ter postavitev trafopostaje, locirane v središču OIC Velike Bloke. Ta dogovor bo spoštovan, če lastniki zemljišč v coni poskrbijo za izvedbo gradbenih del pri izgradnji cevne kanalizacije znotraj cone ter pridobijo in financirajo pro-

jektno dokumentacijo vključno z gradbenim dovoljenjem za izgradnjo visokonapetostnega omrežja in postavitev trafopostaje v središču cone. Dobra polovica lastnikov zemljišč v OIC Velike Bloke je to ponudbo sprejela z razumevanjem ter pristopila k podpisu dogovora, ki je bil podlaga za izvedbo 1. faze tega projekta. Na tej osnovi se je v sklopu izvedbe projekta okoljske infrastrukture, ki ga je izvajala in financirala občina Bloke, realizirala tudi 1. faza kanalizacije za potrebe elektrifikacije OIC Velike Bloke.

Z izvedbo vseh navedenih investicij je ustrezno okoljsko, prometno in elektroinfrastrukturo pridobila že dobra polovica vseh zemljišč v coni. Upam in verjamem, da bo ta investicija spodbudila lastnike zemljišč, da bodo načrtovali čim prejšnjo selitev svojih dejavnosti v cono. Lastnikom, ki zemljišč tu ne potrebujejo, pa smo s tem olajšali njihovo prodajo. Na ta način bomo v cono pridobili nove lastnike z ambicioznejšo razvojno miselnostjo in večjimi razvojnimi možnostmi. Veseli bomo vsakega novega delovnega mesta, ki ga bodo Bloke pridobile na tej lokaciji.

Da bi se veselje do življenja v Sloveniji potrojilo

Iva Dimic, poslanka DZ

Ne poznam nikogar, ki ne bi bil ponosen na svojo domovino in lastne korenine. Imamo le eno domovino, zato ne smemo nad njeno usodo nikoli obupati. Rešitve za izboljšanje situacije moramo iskati ves čas in biti ponosni na to, da smo velik narod, ki se je že v preteklosti, sedanjosti, in tako bo tudi v prihodnje, postavljalo ob bok drugim državam. Slovenci smo srčni ljudje in to srčnost radi pokažejo tudi naši športniki, ki so še posebno v zadnjem mesecu okrepili državljansko držo slehernega Slovenca.

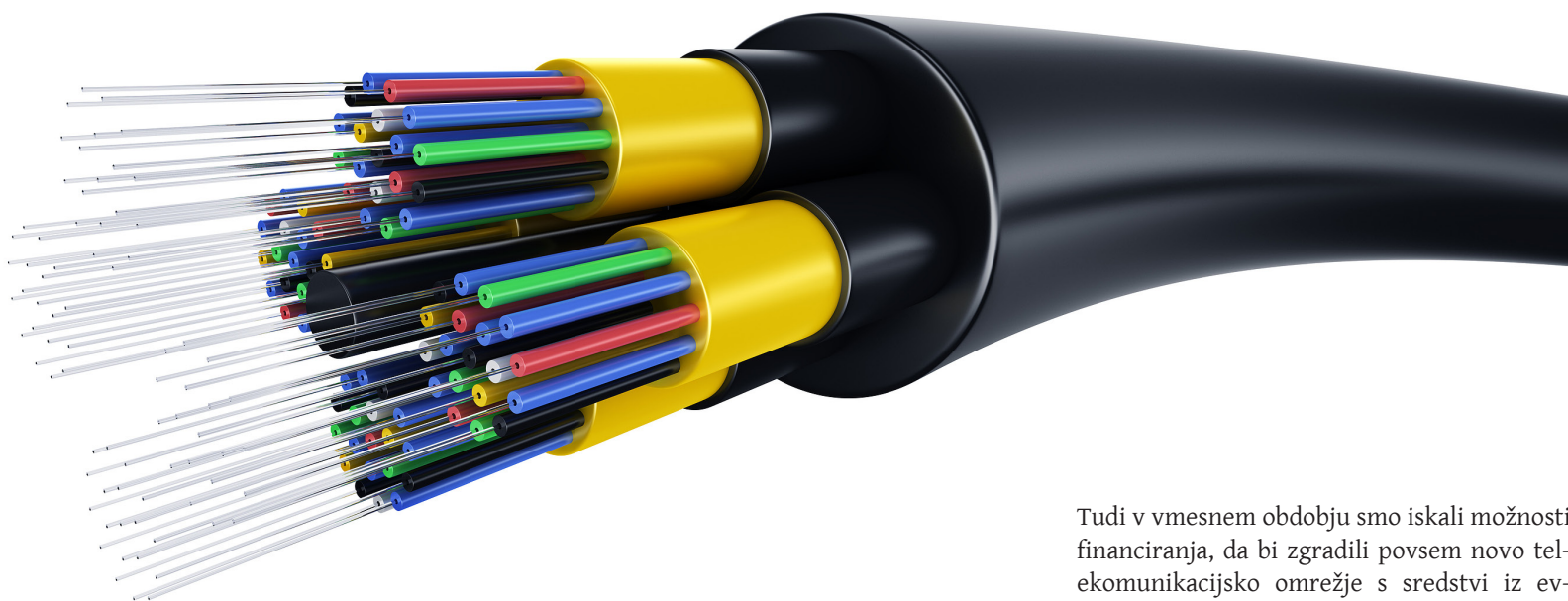
Tudi danes je potrebno sanjati in vedeti, kaj želimo v Sloveniji uresničiti v prihodnosti. Če bomo vedeli za cilj, bomo iskali tudi prave poti, da ga dosežemo. V NSi se zavedamo, da se je potrebno že danes pripraviti na izzive, s katerimi bomo soočeni šele čez nekaj let. Staranje prebivalstva in premajhno število rojstev jasno kliče po spremembah na področju trga dela, zaposlovanja, pokojninskega sistema, zdravstva itd. Krščanski demokrati smo tako že pripravili konkretne rešitve, vendar smo trenutno v opoziciji in je uresničitev naših predlogov odvisna od dobre volje vladajoče koalicije.

Ko gledam otroke in mladino, si sama največkrat iskreno želim, da bi mladi imeli priložnost za delo, da bi država spodbujala podjetnost in mala družinska podjetja, da bi ljudje prejemali pošteno plačilo za opravljeno delo in da bi upokojenci prejemali dostojno pokojnino. V Sloveniji prihodnosti si želim, da bi število rojenih otrok naraščalo, da bi se v vasi in podeželju ponovno vrnil otroški smeh in igra. Le tako bi se kot narod lahko naravno obnavljali, družina pa bi postala vrednota, ki bi jo mladi postavljali pred kariero in potovanja. Sanjam tudi o tem, da bi se veselje do življenja v Sloveniji podvojilo ali potrojilo, da bi živeli v varni, pravični in pošteni domovini. Prepričana sem, da so to tudi vaše želje in vsi skupaj si lahko tak dom in domovino tudi ustvarimo. Biti ČLOVEK ČLOVEKU so moje želje tudi za vse nas in vas in naj jesenski čas prinese veliko takih priložnosti, da si stopimo naproti.

Župan Jože Doles
Foto: Stane Jakopin

Izgradnja širokopasovnega optičnega omrežja je zaključena

Na prvi pogled se zdi, da ta investicija za Bloke ni tako pomembna, da bi si zaslužila večjo pozornost. Prepričan pa sem, da temu ni tako. Za lažje razumevanje pomena te pridobitve se moramo najprej ozreti v preteklost, in sicer v čas, ko je občina Bloke začela s prvimi koraki uspešnega delovanja.

Ena izmed množice takratnih težav je bila tudi slaba pokritost območja občine Bloke s telekomunikacijskim omrežjem. Številni občani takrat niso imeli možnosti pridobiti niti povsem običajnega telefonskega priključka. Spisek čakajočih je bil zelo dolg. Več kot 250 prosičev je takrat čakalo na priklop, nekateri tudi deset let in več. Že v prvem letu delovanja občine smo se spopadli s tem problemom. Z odgovornimi v podjetju Telekom smo se dogovorili, da so pristopili k razširitvi in posodobitvi telefonske centrale v Novi vasi in omrežja na celotnem področju občine. Omrežje se je dopolnjevalo v žični izvedbi po zraku. Do nekaterih naselij oziroma posameznikov pa je bila uporabljena tudi tehnologija brezžičnega radijskega prenosa telefonskega signala. Na podlagi teh izboljšav smo po nekaj letih uspeli vsem prebivalcem naše občine zagotoviti vsaj navaden telefonski priključek.

Potrebe prebivalcev pa so se spreminjale. Hiter razvoj na področju telekomunikacijskih storitev je prinesel nove in nove zahteve. Porabniki so poleg telefonskega priključka potrebovali tudi hitro in zanesljivo delujočo internetno povezavo, pa tudi kabelsko televizijo. Na občini Bloke smo vedeli, da se je na nove zahteve potrebno ustrezno odzvati. Prepričali smo podjetje Telekom, da je nadaljevalo s širitvami in posodobitvami

obstoječe telefonske centrale in omrežja. Na tej podlagi je bilo porabnikom v Novi vasi in naseljih, ki so bila od centrale v Novi vasi oddaljena manj kot 3 kilometre, omogočen dostop do širokopasovnih storitev. Za izdelavo novega omrežja v bolj oddaljena naselja na južnem delu Bloške planote, ki je omogočalo prenos teh storitev, pa smo na občini Bloke uspeli nagovoriti kabelskega operaterja podjetje Inatel. Brez ustreznih storitev so ostali le še prebivalci naselij severnega dela občine. Gre namreč za redko poseljeno področje ter zelo razvejano omrežje, zato nobeden od ponudnikov ni bil zainteresiran za zgraditev ustreznega širokopasovnega omrežja na tem področju.

GRADNJA ŠIROKOPASOVNEGA

TELEKOMUNIKACIJSKEGA OMREŽJA SE JE NA BLOKAH ZAČELA ŽE PRED DESETIMI LETI

Pred desetimi leti smo na občini Bloke začeli z izgradnjo prometne in okoljske infrastrukture v naselju Nova vas, Fara in Nemška vas. Kasneje smo izvedli še štiri velike projekte, ki so bili podprti s sredstvi iz evropskih razpisov. Že takrat pa smo zaznali potrebo po nadaljnji posodobitvi telekomunikacijskega omrežja. V vseh naseljih, kjer se je gradila okoljska infrastruktura, smo na »zalogo« položili tudi PVC-cevi ter na ta način pridobili več kilometrov cevne kanalizacije za potrebe telekomunikacijskega omrežja.

Tudi v vmesnem obdobju smo iskali možnosti financiranja, da bi zgradili povsem novo telekomunikacijsko omrežje s sredstvi iz evropskih razpisov. V teh prizadevanjih »na srečo« nismo uspeli, saj bi v primeru izvedbe po tem principu prišlo do podvajanja omrežja in drugih operativnih težav, s katerimi se srečujejo v nekaterih okoljih, kjer so se omrežja po tem principu tudi zgradila.

Lani je ideja dozorela. S podjetjem Telekom smo se namreč dogovorili, da na celotnem območju občine Bloke zgradimo širokopasovno optično omrežje. Za izgradnjo tega omrežja je bila podjetju Telekom ponujena vsa cevna kanalizacija, ki je bila položena v sklopu gradnje okoljske infrastrukture od leta 2007 dalje. Uporabljena je bila tudi dodatno zgrajena cevna kanalizacija na relaciji Nova vas-Volčje in Studenec-Javoršice. Za izgradnjo optičnega omrežja so bile na določenih relacijah uporabljene tudi stare neuporabljene vodovodne cevi, del omrežja pa je zgrajen tudi v zračni izvedbi.

Na tej osnovi je bilo možno zgraditi povsem novo širokopasovno optično omrežje, in sicer na celotnem ozemlje občine Bloke. Vsi uporabniki so s tem pridobili možnost priključitve na najsodobnejšo širokopasovno optično omrežje, ki jim ponuja zanesljive, hitro delujoče sodobne telekomunikacijske storitve. Občani so s tem dobili infrastrukturo, o kateri prebivalci v sosednjih občinah, pa tudi številni prebivalci večjih mest, lahko v tem trenutku le sanjajo.

Župan Jože Doles

Nasveti voznikom in staršem ob začetku šolskega leta

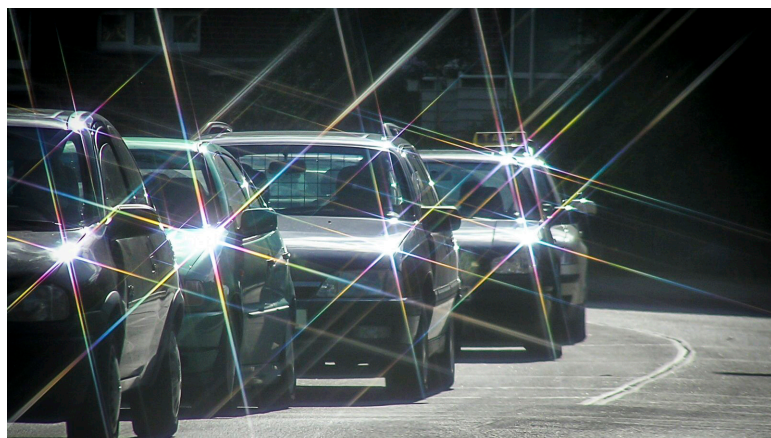
Ob začetku vsakega šolskega leta je na cesti veliko razigranih otrok, ki še ne poznajo nevarnosti v prometu,

zato je zagotavljanje varnosti otrok v prvih septembrskih dneh ena najpomembnejših nalog policije. Vozniki, poskrbimo, da bodo naši otroci na svoji šolski poti varni!

sarjev, ki so že na prehodu za pešce.

Svetujemo vam, da vozite zmerno in strpno.

Če vidite ob prehodu za pešce

Na cestah veliko pogosteje kot med počitnicami srečujemo otroke, med njimi se jih mnogo poda v šolo prvič. Skrb za tiste, ki prvič stopajo na šolske poti in ne poznajo nevarnosti, s katerimi se lahko srečajo na šolski poti in v vsakdanjem prometu, je izredno pomembna. Ob tem pa seveda ne smemo pozabiti tudi na učence, ki se po dolgi počitnici vračajo v šole in so še razigrani.

Otroci so kot prometni udeleženci nepredvidljivi, prometne predpise si razlagajo po svoje (predvsem prometne znake, ki obveščajo o varni hoji), poleg tega ne zmorejo pravilno oceniti hitrosti in oddaljenosti bližajočega se vozila. Zato moramo za njihovo varnost skrbeti predvsem drugi udeleženci v cestnem prometu.

HITROST UBIJA:

Za varnost šolarjev in otrok na cesti smo odgovorni vsi vozniki, zato so naše obveznosti:

Nikoli ne ovirajte pešcev in kole-

otroke, starejše ljudi, invalide in druge osebe, vedno ustavite in jih pustite mimo.

Po cesti, kjer so luže, prilagodite vožnjo tako, da ne škropite pešcev in kolesarjev.

Nikoli ne prekinjajte poti skupine otrok ali drugega organiziranega spreveda, ki se premika po vozišču.

Z vozilom ne smete zapeljati na zaznamovan prehod za pešce, kadar je očitno, da bi morali na njem ustaviti.

VEDNO ZMANJŠAJTE HITROST:

Ko pripeljete do kraja, kjer je postavljen prometni znak »otroci na cesti«.

Pred zaznamovanim prehodom za pešce.

Na delu ceste, po katerem hodi veliko pešcev, še posebej, če so na cesti otroci, invalidi, starejše slabotne osebe.

Vir: www.policija.si

Uvodnik

Stane Jakopin, urednik

Ze vse od prvih skupnosti v pradžini si je človeštvo poleg vsakdanjega dela in obveznosti določilo tudi obdobja praznovanj, ki jih niso obeležili le v najožjem družinskem krogu. Praznovanja so vedno imela svoj globok pomen, ljudi so združevala in jih povezovala. Nujno so bila povezana z letnimi časi (kot odsev povezanosti s kozmosom), s čaščenjem božanstev in verskimi obredi.

Tudi v sodobnem svetu poznamo praznovanja na svetovni, državni, lokalni in osebni ravni.

V naši občini praznujemo občinski praznik v septembru in v počastitev tega praznika se odvijajo številne, sedaj že tradicionalne prireditve.

Marsikdo bi ob tem zamahnil z roko, češ, kaj pa je treba vsega tega pompa. Morda je na prvi pogled res tako, vendar če na stvar pogledamo natančneje, ugotovimo, da le ni tako.

Kot na državni ravni je tudi na lokalnem nivoju zelo pomembno praznovanje. To dodatno povezuje ljudi v lokalni skupnosti. Takrat se spominjamo raznih dosežkov in, nenazadnje, čas je tudi za nagrajevanje najzaslužnejših. Kot člani lokalne skupnosti se vsi do neke mere identificiramo s skupno lokacijo bivanja in živimo v podobnih življenjskih razmerah, družijo nas podobna lokalna zgodovina, interesi. Udeležimo se torej praznovanja in pokažimo pripadnost. Z raznoliko družbeno strukturo jo soustvarjamo vsak na svojem področju, nenazadnje tvorimo tudi neke vrste najožjo družbenopolitično skupnost.

Lep zgled nam je lahko naša zlata košarkarska reprezentanca, ki je nedavno osvojila kolajno najzlahtnejšega leska in to samo z nemajno pripadnostjo ekipi, medsebojnim sodelovanjem in trdim delom. Po osvojenem prvem mestu v Evropi pa so ta dosežek skupno proslavili. Kakor na tekmi tudi na slavlju ni manjkal noben član ekipe.

Se še spomnite tistih Blok pred ustanovitvijo občine? Se še spomnite prašnih luknjastih cest, gospodinjstev brez telefonskih povezav, zelo slabe oskrbe s pitno vodo in da o kanalizaciji ni bilo ne duha ne sluha. Prebivalstvo na tem območju je tedaj drastično upadalo, s čimer je bilo celo ogroženo delovanje osnovne šole.

Z ustanovitvijo občine Bloke pa smo se prebivalci Blok povezali v trdno skupnost in takoj pričeli z izboljšavo stanja na vseh nivojih. Zavedali smo se, da je v povezovanju in medsebojnem sodelovanju velika moč in samo v tem duhu lahko dosegamo zastavljene cilje. Tako si lahko v vsaki izdaji Bloškega koraka preberemo razne novice o dosežkih na posameznih področjih.

Prav je, da smo tudi letos dostojno praznovali svoj občinski praznik, pregledali ustvarjene dosežke in nagradili najzaslužnejše. Ob tej priložnosti izrekam občinskim nagrajencem iskrene čestitke.

Spoštovane bralke in bralci, tudi v tem glasilu smo se z ekipo, ki ga ustvarja, ter z našimi zvestimi dopisniki trudili, da vas seznanili z dogajanjem v naši občini. Tudi tokrat iskrena hvala uredniškemu odboru, dopisnikom in vsem, ki pomagata soustvarjati Bloški korak. Za vaše sodelovanje se priporočamo tudi v bodoče.

Sedaj, ko to prebirate, je občinski praznik že za nami, a mi vseeno dovolite, da vam za ta praznik iskreno čestitam.

Pred novim letom vas spet obiščemo. Srečno.

13. praznik občine Bloke v besedi in fotografiji

Ozrimo se nazaj in poglejmo v prihodnost

Praznovanja so nepogrešljiv sestavni del našega življenja. Praznujemo v družinskem krogu ali v krogu prijateljev in znancev kakor tudi v občini in državi. To je trenutek, ko se za kratek čas poveselimo, hkrati pa je to tudi priložnost, da se ozremo na prehojeno pot in se zazremo v prihodnost.

S temi besedami je župan občine Bloke Jože Doles pozdravil polno dvorano Bloški smučar. Še posebej je pozdravil poslanko v Državnem zboru Ivo Dimic, župana občine Sodražice Blaža Milavca, župana občine Loška dolina Janeza Komidarja, župana občine Ribnice Jožeta Levstka, župana Loškega Potoka Ivana Benčino, direktorja JP Komunala Ribnica Bojana Trdana, državnega svetnika Miloša Poholeta, vse svetnice in svetnike občine Bloke ter

Ob 13. praznovanju občine Bloke je bil slavnostni govornik župan Jože Doles.

vse dobitnike občinskih priznanj.

Prisrčen pozdrav pa je namenil tudi vsem nastopajočim.

SKORAJ DVE DESETLETJI USPEŠNEGA DELA

Prav letos, je še posebej poudaril župan, zaključujemo devetnajsto leto uspešnega delovanja in lahko se pohvalimo z uspehi pri širitvi okoljske in prometne infrastrukture okoli Bloškega jezera in njegove okolice.

Tudi obrtno-industrijska cona Velike Bloke je krenila po dobri poti in je pri dobri polovici predvidenih del že ustvarila pogoje za razvoj in nova delovna mesta.

S sodobnim optičnim omrežjem smo skupaj s Telekomom vsem občanom v naši občini omogočili priklop na širokopasovno optično omrežje in s tem na stežaj odprli okno v digitalni informacijski svet.

Težave, ki tarejo skoraj sleherno slovensko občino, niso obšle tudi bloške. Kljub vsemu pa občina Bloke ni zadolžena niti za cent. Skrbno gospodarjenje in ustrezna organizacija

Tudi župani sosednjih občin so zvedavo sledili nastopajočim v bogatem kulturnem programu.

Folklorna skupina KD Bloke in otroci iz domačega vrtca pred skupnim nastopom, ki je prijetno presenetil vse obiskovalce.

občinske uprave sta k temu prispevala v veliki meri.

Nedvomno pa so za uspešno uresničitev mnogih programov poleg občine zaslužni še številni posamezniki, vaški odbori, društva in druge zainteresirane skupine občanov.

Kljub vsemu, je izpostavil župan, nekateri bloški nergači silijo z vprašanji, kaj je občina sploh naredila, in poskušajo zmanjševati pomen našega dela in v javnosti ustvarjati

napačen vtis. Ampak ni niti približno tako!! Bločani to dobro vedo! No, razen nekaterih izjem!

BOGAT KULTURNI PROGRAM

Letošnjo proslavo so s svojim nastopom obogatili pevci in pevke Mešanega pevskega zbora Bloke pod vodstvom Tanje Avsec. Zapele so pesmi v priredbi Emila Adamiča, Frana Gerbiča in Ivana Resnika.

Številne obiskovalce pa je še posebej navdušila Folklorna skupina KD Bloke in otroci iz vrtca, v drugem delu pa nastop Tanje Zajc Zupan z gosti. Naslov koncerta je bil Cvetje v jeseni. Ob koncu so nastopajoči in obiskovalci skupaj zapeli V dolini tihi.

Na veliko zadovoljstvo obiskovalcev in nastopajočih je nalogo povezovalke programa profesionalno opravila Maruša Mele Pavlin.

Nadaljevanje na naslednji strani

Stojan Šparemblek in Viktor Jerič sta vsak s svojim inštrumentom že vrsto let zvesta glasbena spremljevalca Folklorne skupine KD Bloke.

Nadebudna mlada članica Krištanove družinice z Ulake je z zanimanjem spremljala dogajanje pred sabo.

Nadaljevanje s prejšnje strani

LETOŠNJA PRIZNANJA OBČINE BLOKE

Župan občine Bloke je po sklepu Občinskega sveta na predlog Staneta Jakopina podelil zlati grb občine Bloke Vaški skupnosti Studeno za aktivno delo pri izgradnji rekreacijskega centra Studeno in ureditvi vasi.

Priznanje je skupaj z Romanom Korenom in

Maticem Jakopinom prevzel Jože Avsec.

Priznanje občine Bloke pa je župan izročil Jožetu Ponikvarju, in sicer za aktivno in uspešno delo v balinarsko-športnem društvu Lisec in v vaškem odboru Velike Bloke.

Vtise s 13. praznovanja občine Bloke sem v ta zapis strnil Tone Urbas, s fotografijami pa je na pomoč priskočil Stane Jakopin.

Župan Jože Doles je izročil zlati grb občine Bloke Jožetu Avscu, Romanu Korenu in Maticu Jakopinu.

Priznanje občine Bloke je za svoje požrtvovalno delo prejel Jože Ponikvar.

**VAŠKA SKUPNOST STUDENO JE
PREJELA ZLATI GRB OBČINE BLOKE
ZA AKTIVNO DELO PRI IZGRADNJI
REKREACIJSKEGA CENTRA STUDENO
IN UREDITVI NASELJA**

Foto: Arhiv Studeno

Vaščani Studenega pri eni izmed številnih delovnih akcij

Naselje Studeno je že od nekdaj povezano v trdno vaško skupnost, znotraj katere se rešujejo vse naloge, ki so nujno potrebne za tvorno in kvalitetno življenje v naselju, to je ureditev izgleda naselja, urejanje vaških poti in podobno. Leta 2000 pa je bil v okviru vaške skupnosti zgrajen manjši športni center, ki mu vaška skupnost vsako leto doda še kakšno novo vsebino. V tem športnem centru je tako možno športno udejstvovanje v malem nogometu, odbojki in balinanju. V zimskem času pa je tu prostor za zimske športe kot so smučanje, smučarski teki in celo smučarski skoki za mlajše. Ta center je zelo primeren za razne družabne prireditve v naravi, kar se redno dogaja skozi vse leto.

Prizadevna vaška skupnost pa že od vsega začetka delovanja tega športnega centra organizira in izvede sedaj že tradicionalni nogometni turnir v malem nogometu. Na tem turnirju se vsako leto pomeri okrog deset ekip. Omenjeni nogometni turnir privabi staro in mlado ne samo iz občine Bloke, temveč iz vseh delov Slovenije.

Z organiziranjem družabnih prireditev in tradicionalnim turnirjem vaška skupnost Studeno nedvomno dosega uspehe in dosežke, s katerimi povečuje ugled občine Bloke na družbenem in športnem področju.

**Rok za oddajo
člankov za
naslednjo številko
Bloškega koraka
je ponedeljek,
4. december 2017.**

**JOŽE PONIKVAR JE PREJEL
PRIZNANJE OBČINE BLOKE
ZA AKTIVNO IN USPEŠNO DELO
V BALINARSKO ŠPORTNEM DRUŠTVU
LISEC IN VAŠKEMU ODBORU
VELIKE BLOKE**

Foto: Stane Jakopin

Jože Ponikvar pred obnovljeno cerkvijo in vaškim središčem

Jože Ponikvar je bil že od ustanovitve občine Bloke eden od prizadevnejših posameznikov, ki je s svojim znanjem, izkušnjami in vztrajnostjo sodeloval pri izvedbi posameznih projektov. Deloval je tudi v odboru za organizacijo »Kmečkih iger«, kjer se je zelo angažiral tako pri zbiranju sponzorskih sredstev kot tudi pri sami organizaciji iger.

Še posebej pa si je prizadeval za izvedbo različnih projektov v naselju Velike Bloke. Več let je kot predsednik zelo uspešno vodil balinarsko-športno društvo Lisec. V tej vlogi je koordiniral številne projekte, ki so se izvajali na športnem igrišču v Velikih Blokah. Izboljšave so bile narejene tako na zunanjih igriščih kot tudi v samem objektu brunarice.

Zelo aktivno je deloval tudi v vaškem odboru Velike Bloke. V tej vlogi je spodbujal in organiziral razne ureditve v naselju in okolici Velikih Blok. Bil je pobudnik ureditve številnih vaških poti. Veliko truda je vložil pri ureditvi vaškega jedra in okolice cerkve. Njegova zadnja večja akcija pa je bila obnova oltarjev v cerkvi Marijinega vnebovzeta v Velikih Blokah. Aktivno je sodeloval pri zbiranju sredstev, pri izbiri izvajalca za obnovo oltarjev in koordinaciji ter nadzoru pri izvedbi del.

Silvestrska sprava

Dan po občinski proslavi, v soboto 30. septembra, smo si lahko v dvorani Bloškega smučarja ogledali komedijo z naslovom Silvestrska sprava, ki jo je napisal mojster komedije Tone Partljič. V odlični igralski zasedbi so jo odigrali igralci KUD Valentin Kokalj Visoko.

Uro in četrt dolgo komedijo si je ogledalo lepo število gledalcev, ki so se dodobra nasmejali dogajanju na odru.

Izvedbo je v počastitev praznika omogočila Občina Bloke.

Tekst in foto: Stane Jakopin

Igralska trojka v Silvestrski spravi: Sandra Rajgelj, Frank Kranjec in Boštjan Omerza

SEZNAM DOGODKOV OD 1. 10. DO 31. 12. 2017

NAZIV DOGODKA	ORGANIZATOR	KRAJ (NASLOV)	DATUM IN URA	KONTAKT
Baloni bloškega zdravnika	Turistično društvo Bloke	Nova vas	25. 10. 2017 ob 17.00	Matej Pakiž 031 326 158 tic.bloke@gmail.com

VLJUDNO VABLJENI!

Vse organizacije, vaše skupnosti, klube, društva in posameznike prosimo, da nam posredujejo podatke o dogodkih, ki jih nameravajo izvesti na področju občine Bloke, in sicer na elektronski naslov bloski.korak@bloke.si. Z napovednikom dogodkov bomo obveščeni vsi občani in širša javnost, na ogled pa bo tudi na spletni strani občine Bloke. www.bloke.si

Pogovor z direktorjem Lekarne Ljubljana dr. Marjanom Sedejem

Lekarna Ljubljana je v letu 2014 v prostorih nekdanje telovadnice v domu TVD Partizan v Novi vasi odprla lekarniško podružnico Bloke. Investicijo v obnovo prostora je skupaj z občino Bloke zagotovila Lekarna Ljubljana. Odprtje lekarne je bilo za celotno območje naše občine zelo velik dosežek in res veličasten praznik. Še posebej je bila ta pridobitev pomembna za vse starejše in socialno šibke prebivalce občine, saj so do takrat morali po vsakem obisku zdravnika v zdravstveni postaji v Novi vasi obiskati še najbližjo lekarno, ki je iz Nove vasi oddaljena več kot 15 km. Prebivalci občine Bloke smo zato zelo veseli, da v Novi vasi že več kot tri leta deluje lekarna in to po zaslugi Lekarne Ljubljana. To je bil razlog, da smo se v uredništvu Bloškega koraka odločili, da v tokratni izdaji Bloškega koraka pripravimo intervju z direktorjem Lekarne Ljubljana gospodom dr. Marjanom Sedejem. Direktor se je seveda z veseljem odzval našemu povabilu in izčrpno odgovoril na zastavljena vprašanja.

dr. Marjan Sedej

Lekarna Ljubljana je lekarno na Blokah odprla v sredini leta 2014. Kako ocenjujete delovanje te lekarne v tem obdobju? Ali je bila za Lekarno Ljubljana ta odločitev pravilna?

Delovanje lekarne je v skladu s pričakovanji. Lekarna Ljubljana lahko zaradi kadrovske in organizacijske fleksibilnosti omogoči obstoj posameznih enot tudi v bolj oddaljenih in manjših krajih, ki težko poslujejo pozitivno. S tem izpolnjujemo svoje poslanstvo, svojo najpomembnejšo vlogo, to je zagotavljanje čim boljše dostopnosti do lekarn ter s tem učinkovite in kakovostne preskrbe z zdravili ter izdelki in storitvami za ohranjanje zdravja in dobrega počutja.

Lekarna Bloke je bila med prebivalci naše občine zelo lepo sprejeta. Ali uporabniki lekarne v bodoče lahko pričakujejo še kakšne dodatne vsebine?

Seveda. Ponudbo v naših enotah nenehno dopolnjujemo ter nadgrajujemo in razvijamo nove lekarniške storitve. V lekarni na Blokah je strankam na voljo pregled uporabe zdravil – to je individualen in zaseben pogovor z magistro farmacije o pacientovi terapiji. Med pogovorom magister farmacije preveri, ali pacient zdravila uporablja na pravilen način in ustrezno z navodili ter ali pozna namen uporabe svojih zdravil. Cilj storitve je zagotoviti čim bolj učinkovito zdravljenje z zdravili in s tem povezano tudi večjo kakovost življenja. Magistra farmacije lahko pacientu izdela tudi osebno kartico zdravil, na kateri je pregleden izpis zdravil na recept in brez recepta, ki jih posameznik uporablja. Vsebuje informacije o predpisanih odmerkih zdravil, pravilnem načinu in času jemanja ter shranjevanja. Poleg svetuje o zdravem življenjskem slogu – stranke lahko izpolnijo presejalne vprašalnike FINDRISC, ki podaja oceno za razvoj sladkorne bolezni, FRAX, ki podaja oceno tve-

ganja za osteoporotični zlom, in IPSS, ki meri izraženost simptomov ob težavah spodnjih sečil. Cilj teh storitev je spodbuditi stranke k zdravemu načinu življenja in s presejalnimi testi odkriti posameznike, ki imajo večje tveganje za razvoj kroničnih nenalezljivih bolezni, in jih pravočasno napotiti k zdravniku.

Vse navedene storitve so v Lekarni Ljubljana, za razliko od nekaterih drugih izvajalcev lekarniške dejavnosti, brezplačne. Stranke se lahko za termin na posamezno storitev dogovorijo v lekarni. V prihodnje bomo med storitve, ki jih nudimo v Lekarniški podružnici Bloke, dodajali nove preventivne meritve s svetovanjem z namenom izboljšanja kakovosti življenja posameznika ter širili nabor kakovostnih izdelkov za ohranjanje zdravja.

Pri tem bi rad še posebej poudaril, da so nivo storitev, obseg ponudbe in kakovost izdelkov v tej lekarni popolnoma enaki kot na primer v lekarnah v Ljubljani. Prebivalcem vseh občin, v katerih imamo svoje enote, torej zagotavljamo enakovredno lekarniško storitev.

Od 1. septembra dalje lekarna na Blokah posluje po spremenjenem odpiralnem času. Zakaj ste se odločili za te spremembe?

V vsakem lokalnem okolju se želimo čim bolj približati potrebam in željam prebivalcev. Tako smo se na podlagi pobude župana in posameznih občanov odločili, da bo lekarna enkrat tedensko odprta tudi v popoldanskem času, vsak delavnik pa se sedaj odpira ob enaki uri.

Lekarna Ljubljana je občini Bloke pred nedavnim donirala defibrilator, ki je sedaj nameščen v neposredni bližini lekarne v Novi vasi. Seveda se za to donacijo Lekarni Ljubljana iskreno zahvaljujemo. To vsekakor potrjuje naše dobro sodelovanje.

Kako bi lahko ocenili sodelovanje z občino Bloke v primerjavi s sodelovanjem z ostalimi občinami, v katerih posluje Lekarna

dr. Marjan Sedej

dr. Marjan Sedej z županom in zaposlenima

Ljubljana?

Z vsemi občinami, v katerih delujejo enote Lekarne Ljubljana, imamo zelo dobre odnose, ki temeljijo na prizadevanju, da lokalnim prebivalcem ponudimo najboljšo lekarniško storitev. Z županom občine Bloke, g. Dolešom, od začetka odlično sodelujemo. Zelo ga spoštujem ter cenim, saj menim, da je resnično veliko naredil za svoje krajanje. Lekarna Ljubljana je svojo družbenoodgovorno vlogo pokazala že ob odprtju enote na Blokah, ko je donirala sredstva lokalnim društvom in organizacijam. V začetku letošnjega leta pa smo se odzvali na prošnjo in občini Bloke donirali defibrilator.

V sredstvih javnega obveščanja smo zasledili, da je bila sprejeta zakonska podlaga, ki Lekarni Ljubljana omejuje nadaljnjo širitev lekarniške mreže. Ali lahko kaj več poveste o tem?

Nov Zakon o lekarniški dejavnosti, ki je začel veljati konec januarja letos, je prinesel veliko negotovosti in sprememb na področje lekarniške dejavnosti - omejevanje tržnega dela poslovanja, prepoved vertikalne integracije, spremembe na področju proizvodnje izdelkov v galenskih laboratorijih in druge omejitve, ki bodo v prihodnje močno vplivale na poslovanje Lekarne Ljubljana.

Zakon opredeljuje tudi nove kriterije za mrežo lekarn in predvideva, da se bo število lekarn povečalo za nekaj čez 20. Sprašujem se, zakaj take omejitve in zakaj država opredeljuje, kje je lahko nova lekarna. V Lekarni Ljubljana menimo, da bi moral zakon določati minimalno število lekarn, vse, kar je več, pa bi moral prepuščati lokalni skupnosti in potrebam prebivalstva. Lokalne skupnosti so odgovorne za izvajanje primarne zdravstvene dejavnosti, v katero sodi tudi lekarniška dejavnost, tako da bi lahko na podlagi v zakonu določenega minimuma in glede na specifičnosti lokalnega okolja samostojno odločale o številu izvajalcev lekarniške dejavnosti. Prepričan sem,

da bodo sedanje omejitve vodile v poslabšanje dostopnosti in kakovosti oskrbe prebivalstva z zdravili.

Če čim bolj nazorno povzamem, kaj je najbolj drastična in škodljiva posledica tega zakona - če bi ta zakon veljal v času odprtja lekarne na Blokah, potem te lekarne sploh ne bi imeli. Zakonski tekst se je oblikoval v zelo ozkem krogu, brez možnosti sodelovanja Lekarne Ljubljana kot največjega izvajalca lekarniške dejavnosti v Sloveniji. Ministrstvo za zdravje smo večkrat prosili za možnost sodelovanja pri pripravi zakonskega predloga, vendar, žal, brez uspeha.

Lekarna Ljubljana je kljub omejitvam širitve verjetno največja lekarna v državi. Lahko kaj več poveste o poslovanju, tržnem deležu in vaših nadaljnjih načrtih?

Javni zavod Lekarna Ljubljana je največji javni lekarniški zavod v Sloveniji. S petdesetimi poslovnimi enotami - lekarnami in lekarniškimi podružnicami ter galenskim laboratorijem z zdravili in ostalimi izdelki preskrbujemo prebivalce Mestne občine Ljubljana ter prebivalce dvajsetih okoliških občin. S 337 zaposlenimi imamo tudi največje strokovno zaledje.

V letu 2016 smo ustvarili 126 mio € prihodkov in obdelali 2,98 mio receptov. Spremenjena področna zakonodaja v Sloveniji, ki pomembno vpliva na več področij delovanja izvajalcev lekarniške dejavnosti, druge razmere na trgu in globalni trendi so nas spodbudili, da smo začeli pripravljati novo strategijo Lekarne Ljubljana. Strategija bo podala ustrezne usmeritve za njen nadaljnji razvoj kot odgovor na aktualne izzive časa in spremembe, ki se dogajajo v našem poslovnem okolju.

Tako gledam v prihodnost pozitivno. Res nas čaka ogromno dela, a sem trdno prepričan, da bomo znali poiskati ustrezne rešitve za spremembe, ki jih novi zakon prinaša, in izkoristiti nove priložnosti. Živimo v času nenehnih

sprememb v visoko konkurenčnih okoljih in verjamem, da bo Lekarna Ljubljana ostala vodilni akter v razvoju lekarniške dejavnosti. O tem sem trdno prepričan predvsem zato, ker imamo najboljše sodelavce, ki se odlikujejo po svojem strokovnem znanju, etičnosti in prijaznosti do strank.

Rezultati poslovanja Lekarni Ljubljana verjetno omogočajo širitev dejavnosti še na druga področja delovanja. Razmišljate v tej smeri?

Najprej bi poudaril našo družbenoodgovorno vlogo, saj kot uspešna organizacija lahko in moramo deliti in pomagati. Pomagamo, kjer je potrebna pomoč, četudi za določeno področje še ni izdelanih vseh sistemskih rešitev - kot v primeru hospic paliativne oskrbe. Zavedamo se, da bo potreba po tovrstni oskrbi vedno večja, zato smo se odločili, da podpremo to dejavnost. Ustanovili smo zavod Ljubhospic, v sklopu katerega smo v februarju 2016 ponovno odprli Hišo Ljubhospica, ki neozdravljivo bolnim ob koncu življenja nudi brezplačno 24-urno celostno hospic paliativno oskrbo.

Lekarna Ljubljana v želji, da sledi in odgovarja na potrebe, želje in pričakovanja strank, razvija nove storitve, izdelke in programe. Tako smo npr. v letu 2015 kot prvi na trg uvedli prodajne avtomate Lekarna 24, konec leta 2016 smo razširili svoje delovanje na področje založništva in ustanovili Založbo Lekarne Ljubljana, v okviru katere izdajamo knjige s področja zdravja in zdravega načina življenja. V načrtu imamo še veliko aktivnosti in novih dejavnosti, o katerih pa zaenkrat še ne morem govoriti.

Za odgovore na naša vprašanja se dr. Sedeju zahvaljujemo in mu želimo, da bi še naprej uspešno vodil največjo slovensko mrežo lekarn.

Z dr. Marjanom Sedejem se je pogovarjal urednik Bloškega koraka, Stane Jakopin

Nova vas

Valeta z učiteljem Godcem

Pred vhodna vrata starega šolskega poslopja so se v juniju 1963 postavili učenci takratnega 8. razreda novovaške osnovne šole, s ključem na okrašenem »pouštrčku« in metlo, ki so jo namenili svojim naslednikom. Praznično oblečeni so medse vzeli razrednika Ivana Godca, ki je krajši čas s svojo družino preživel v Novi vasi.

Ivan Godec iz Šmartnega pri Litiji je s svojo ženo – učiteljico Anico, in dojenčkom Markom v Novi vasi preživel le kakšno leto. Mlada učiteljska družina je stanovala v Blaževi hiši ob šolskem poslopju. Ivan je dopoldne poučeval kar nekaj predmetov – fiziko, matematiko, tehnični pouk in telovadbo, Anica pa popoldne nižje razrede in glasbo. Tako sta se lahko izmenjavala v varstvu otroka, saj vrtca takrat še ni bilo. Za pomoč pri varstvu so jima večkrat priskočila dekleta iz 8. razreda, posebej Milena Škrabec, ki se je tako lahko izognila zadnji uri pouka, ko je bil na vrsti tečni tehnični pouk ali kaj podobnega.

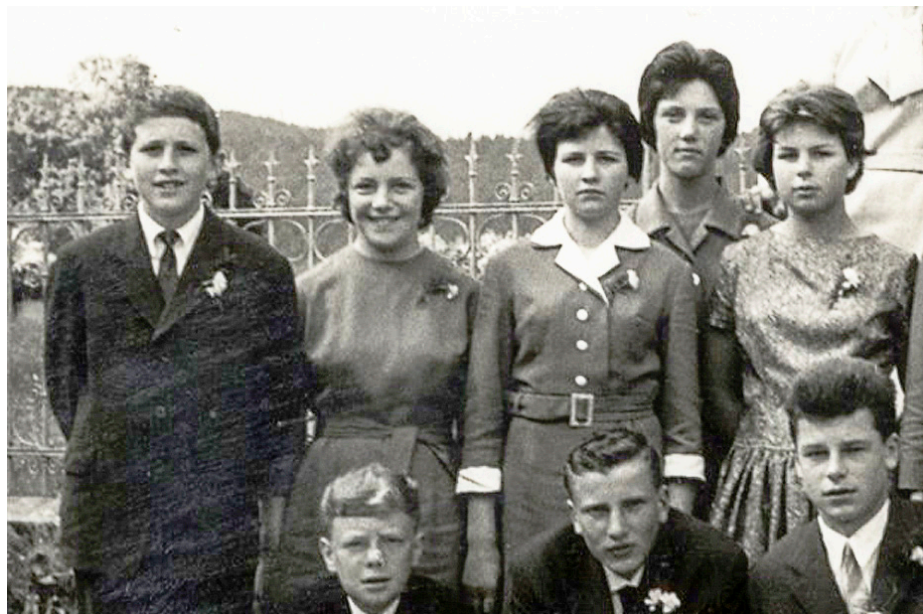
Dekleta so se z učiteljem Godcem dobro spoznala že prvi šolski dan v 8. razredu. Prešerne volje so hitela skupaj v šolo in zavzela vso cesto po Novi vasi. S kolesom se je za njimi pripeljal mlad fant in jih glasno opozarjal, naj

se vendar umaknejo. »Ti, fantiček, pa kolo prodaj in si kupi zvonec, če ne moreš drugače!« so mu hitro zabrusila. Prvo uro pouka jim je ravnatelj Čebihin pripeljal novega učitelja in razrednika – ravno tega fanta Ivana Godca. Začetno zadrego so hitro premagali in se spoprijateljili. Ivan je z učenci uvažal nove prijeme, s pogozdovanjem in delom na takratni Elektrožagi so hitro začeli varčevati za končni izlet na morje in ni čudno, da so na sliki tako veseli. Po tistih letih je moral Ivan še k vojakom na otok Vis, družina se je povečala še za sina Sama. Niso se več vrnili na Bloke.

Tisto leto sem jaz hodil v 6. razred. Glavna zabava med odmori je bila nora vožnja po gladkem lesenem ročaju stopniščne ograje iz prvega nadstropja v pritličje. Enkrat sem se na začetku preveč nagnil naprej in telebnil na glavo v pritličje. Presekal sem si brado in izbil nekaj zob. Nihče ni nič kompliciral. Ravnatelj Čebihin je hitro določil učitelja Godca, da me je s kolesom na »štangi« peljal k vojaškemu zdravniku v vojašnico Velike Bloke. Tam so mi napravili nekaj šivov in izpulili škrbine. Godec me je nato odpeljal domov in drugi dan sem šel spet v šolo. Srečanja s Čebihinom sem se hudo bal, a me je le oštel: »Sedaj boš vedel, da tukaj ni prostora za tvoje konjske dirke!«

Zapis s slikami je bil objavljen na <https://stareslike.cerknica.org/>

Zapisal: Lojze Mazij

STOJJO:

- Jože Kovačič – Ravne,
- Marija Hiti – Metulje,
- Vanda Klančar – Nova vas,
- Anica Zakrajšek – Topol,
- Milena Škrabec – Velike Bloke.

ČEPIJO:

- Tone Otoničar – Ulaka,
- Drago Avžlahar – Ravne,
- Franc Oražem – Topol.

ZGORAJ:

- Judita Zalar – Gradiško,
- Olga Zakrajšek – Kramplje,
- Fanči __ – Rute,
- Marija Hočevlar – Rute,
- Marija Pavčič – Runarsko.

SREDINA:

- Marija Grže – Nemška vas,
- razrednik Ivan Godec,
- Malči Intihar – Škrabče,
- Marija Hiti – Velike Bloke,
- Anica Turk – Škrabče,
- Dana Zgonc – Kramplje,
- Valerija Drobnič – Lužarji,
- Lojzka Šivec – Mramorovo.

ČEPIJO:

- Lojze Vintar – Metulje,
- Anton Srnel – Hribarjevo,
- Miro Peček – Zavrh.

SLOVARČEK:

pouštrček: blazinica

štanga: zgornji del kolesnega okvirja

VIRI:

Milena Škrabec, Velike Bloke

Kraj: Nova vas

Datum: junij 1963

Avtor: Jože Žnidaršič

Zbirka: Osnovna šola Toneta Šraja Aljoše, Nova vas

Skenirano: neznano

Oblika: skenirana datoteka

Misli sprehajam ...

V

naši hiši je na podstrešju majhna soba, ki smo ji rekli »cimer«. Vanjo smo nekoč znosili stvari, ki jih nismo več potrebovali in jih tam spravljali za vsak slučaj. Ta se ni nikoli zgodil, zato je bil kup navlake vedno večji in soba je postajala vse manjša.

Neke deževne nedelje, ko sem se dolgočasila, sem šla po stopnicah v »cimer«, s pogledom premerila navlako in razmišljala, kaj naj počnem z njo. Najprej sem se lotila omare, ki je stala za vrati. Zarjaveli ročaji in škripajoči tečaji so naznanjali, da je že dolgo ni nihče odpiral. Na spodnji polici je ležala velika porumenela mapa. Previdno sem jo vzela in razvezala v pentljo zavezano vrvičco. S stare fotografije sta se vame zastrmela dva znana obraza. Dedek in babica na poročni dan. Oba v lepih »gvantih«, babica z venčkom v laseh, dedek strogo počesan na prečko in oba zelo resna.

Pogledam še na hrbtno stran. Kratek zapis: Primož in Franica, 29. IX. 1912.

K sebi sem potegnila gugalnik in se vanj udobno namesila. Moje misli so se podale na dolg hodnik spominov. Nekje v daljavi sem videla sedeti, prav na tem starem gugalniku, babico z nami vnukinjami ob nogah, kako nam pripoveduje štorijo o svoji poroki z dedkom.

Imela je rosnih sedemnajst let. Z vaškimi otroki se je igrala ob luži sredi vasi, ko se je na zapravlživčku mimo pripeljal možakar v »zakmašni obleki«, s klobukom na glavi in zlato verižico pripeto v gumbnici »lajbča«. Bela srajca in zloščeni čevlji so še poudarjali njegov slovesni videz. Vaški otroci so obstali sredi igre in radovedno gledali prišleka. Nihče ga ni poznal.

Zavil je v »gaso«, kjer je živel Franica. Pred hišo je ustavil konja, ovil uzdo okoli ročaja na zapravlživčku in vstopil. Čez nekaj časa se je na vežnih vratih prikazala njena mati in zaklicala: »Franica, pridi sem!«

Plaho se je ozrla naokoli in ubogala materin ukazujoči klic. Z rokami, globoko zaritimi v žepe predpasnika, je stopila v hišo. Za veliko mizo sta sedela njen oče in obiskovalec. Oče je s prstom pokazal na stol, kamor se je usedla. Možakar jo je premeril s pomenljivim pogledom, da je v zadregi zardela in povsila pogled. S kotičkom očesa pa je le poškilila proti njemu in ugotovila, da je sicer precej starejši od nje, a postaven in čeden.

»Franica, ti si najstarejša in čas je, da se poročiš! Tole je Pakižev Primož iz Raven. Prišel je iz Amerike, kupil bo sosedovo domačijo, ki jo prodajajo na dražbi, in ti se boš poročila z njim!« je odmevalo po veliki hiši. »Je priden in krščanski človek. Za nekaj časa bo šel nazaj v Ameriko, da zasluži še nekaj dolarjev. Ti boš samo v sosednji hiši in prav nič ti ne bo manjkalo,« je odločno pri-

Dedek Primož
in
babica Franica

... po hodniku spominov

bil oče. Franica še ni povsem razumela očetovih besed. Čisto zmedena je odšla nazaj na vas do luže in nadaljevala igro z ostalimi otroki.

Dober mesec po tem dogodku sta se v farni cerkvi poročila. Preselila sta se v hišo na drugi strani »gase«. Dedek je že po nekaj dneh spet zložil svoje stvari v lesen kovček, odšel v Trst in naprej v Ameriko. Franica se je poslovala od moža, ki ga je komaj spoznala in živila naprej kot pred poroko. Čez dan je bila v prejšnjem domu, pomagala staršem na kmetiji, le spat je hodila v svoj novi, prazni dom. Včasih se je počutila osamljeno, morda malce ogoljufano. Imela je moža, a bila je sama. Imela je svoj dom, ampak v njem je bila sama.

V času dedkove odsotnosti je iz otroka odrasla v lepo, postavno žensko. Gosti rjavi lasje, spleteni v debelo kito, ovito okoli glave, so kot okvir poudarjali njen lepi obraz. Nekaj posebnega so bile njene velike, zelene oči. V njih se je zrcalila hudomušnost. Kadar pa se je razjezila, so te lepe oči potemnele in takrat so se vsi umaknili na varno.

Dedek se je še dolgih osem let udingal po mnogih krajih obljubljenе dežele. Garal v rudnikih, gozdovih, celo v solinah, da je lahko redno pošiljal denar Franičinemu očetu, ki je z njim obnavljal staro hišo in kupoval zemljo, kadar je bila naprodaj. Rodil se je v revni družini s kopico otrok, ki so bili večkrat lačni kot siti. Ko je odrasel, je imel samo dve možnosti. Postati hlapec pri velikih gruntarjih ali oditi v neznano in poiskati svoj košček sreče. Zagnan, kot je bil, se je odločil za slednje. Ni bil lahkomišelnež, zato si je zadal cilj: imeti svoj grunt, biti sam svoj gospodar! Vse mu je podredil, dolga leta garal in uspelo mu je.

Življenje v slovenskem Tibetu ni bilo nikoli lahko. Tukaj narava ne boža ljudi. Zemlja je v teh krajih bolj plitva in skopuška, podnebje ostro in preprihano z burjo. Z muko in odrekanjem se je dalo preživeti, z veliko trme in vztrajnosti tudi kaj prihraniti.

Dedek se je vrnil domov dobro založen z dolarji. Večkrat je ponosno povedal, da jih je bilo za štirideset parov volov. Pokupil je vso zemljo, ki je bila v okolici naprodaj, in naš grunt je postal eden večjih. Včasih sem se v svoji otroški glavi začudeno spraševala: »Pa kam bi stlačil vse te vole, saj bi jih bila polna vsa vas?!«

Po dedkovi vrnitvi sta zaživela v skladnem zakonu. Oba sta bila delovna, oba sta vedela, kaj hočeta in česa ne. Zame je bilo zanimivo, kako je znala babica odločno uveljaviti svojo voljo. Bila je zelo bistra ženska, čeprav komaj pismena. Kljub nenavadnemu začetku njune skupne poti sta se dobro ujela in dopolnjevala. Nedvomno ji je dedek velikokrat popuščal, ker je vedel, da je trmasta in vztrajna. Ni bil možki, ki bi slepo uveljavljal svoj prav, znal je obvladovati svoj ego. In njena lepota je tudi opravila svoje.

V nekaj letih po dedkovi vrnitvi so se jima rodili trije sinovi. Odrasli so že v postavne fante, ko je tudi v naše

„Franica, ti si najstarejša in čas je, da se poročiš! Tole je Pakižev Primož iz Raven. Prišel je iz Amerike, kupil bo sosedovo domačijo, ki jo prodajajo na dražbi, in ti se boš poročila z njim!“

„O, ljubi moji otroci, zdaj je lepo v tej hiši! Ampak če bi vi videli v kakšno buščino sem se takrat primožila. Ležala sem v starem špampetu, pa skozi špranje v stropu in strehi preštevala zvezde.“

Življenje v slovenskem Tibetu ni bilo nikoli lahko. Tukaj narava ne boža ljudi. Zemlja je v teh krajih bolj plitva in skopuška, podnebje ostro in preprihano z burjo.

kraje prihrumela norija druge svetovne vojne. Dva nista bila na pravi strani, zato njune kosti trohnijo nekje v kočevskih gozdovih. O tem nista ne dedek, ne babica veliko govorila. Boleče izgube nista nikoli zares prebolela. Ostal jima je samo srednji, moj bodoči oče.

Babice se od nekdaj spominjam kot starke. Vsi smo jo vikali. Mi otroci je nismo klicali babica, ampak smo ji rekli mati in dedku »uoe«. Vedno je bila v črnini, čeprav je bil dedek še živ. Leta in trdo delo sta jo zgrbila, vendar ni nikoli zgubila svoje hudomušnosti. Z nazaj zavezano ruto in nagajivim pogledom je bila do pozne starosti vedno pripravljena za šalo.

»O, ljubi moji otroci, zdaj je lepo v tej hiši! Ampak če bi vi videli, v kakšno buščino sem se takrat primožila. Ležala sem v starem špampetu, pa skozi špranje v stropu in strehi preštevala zvezde,« je večkrat pripovedovala. No, s tistimi špranjami je verjetno pretiravala, ker je hotela poudariti, kako revni so bili.

Gledala sem staro fotografijo. Z veliko nostalgije. Rada sem ju imela ... Babica me je že zgodaj učila kuharskih spretnosti. Večkrat sem stala na pručki ob štedilniku in kukala v lonce, ko nam je pripravljala hrano. Dedek mi je iz leskove veje izrazil prvo piščal, mi naredil lok, me jemal s seboj, ko je odhajal na obhode po naših gozdovih. Veliko so mu pomenili, ker ni pozabil, koliko let in žuljev je bilo potrebnih, da jih je kupil. Vedno sem ga držala za roko in se ob njem počutila varno.

Skupaj sta preživela več kot šest desetletij. Prva je odšla babica, kmalu za njo še dedek. Ko so babičino krsto nesli čez domači prag, je bil že bolan. Večino časa je preždel v postelji, a smisla za humor še takrat ni izgubil.

S shujšano roko ji je pomahal v slovo in dodal: »Franica, kar v vicah me počakaj! Pridem kmalu za teboj.«

Nada Lomovšek

Veselo veselo jaz v šolo hitim ...

Nasmevano in korajžno je v spremstvu staršev vseh šestnajst prvošolcev prvič prestopilo šolski prag. Po mnogih šolskih letih je število deklic vsaj enako številu dečkov, po osem vsakih.

Stisk roke in prijazen pozdrav. Nato pa fotografiranje – spomin na prvi šolski dan.

Učiteljici sva učencem prebrali zgodbo Polonce Kovač Pet kužkov išče pravega. V prostoru je nastala tišina, saj je vsebina zgodbe pritegnila tako otroke kot starše. Otroški svet jo je spremljal na svoj način, odrasli na svojega.

Zgodba govori o mami jazbečarki s petimi mladički, ki so si med seboj popolnoma različni: Bobi je radoveden, Biser največji, najlepši in v vseh rečeh brezhiben, Bolfi čeden, a zelo trmast, Bubika očarljiva, a preveč ubogljiva, in Bukso, vse preveč zaupljiv.

Tudi učenci in učenke prvega razreda so različni kot kužki v zgod-

bici. V času našega druženja v šoli se bomo skozi celo šolsko leto spoznavali in se drug od drugega marsikaj naučili.

Kot se spodobi za prvi šolski dan, so se otroci posladkali s torto, za

spomin pa jim je ravnateljica podarila lesena ravnila.

Srečno v prvem in vseh nadaljnjih razredih šolanja.

*Učiteljica Barbara Širaj in
vzgojiteljica Martina Ivančič*

Prvošolci (od leve proti desni) z učiteljico Barbaro Širaj, ravnateljico Mileno Mišič in vzgojiteljico Martino Ivančič

Šola v naravi v 5. razredu

Prvega septembra so se petarji po počitnicah zopet srečali v razredu. A najbrž niso toliko razmišljali o pouku, saj je bila pred njimi še šola v naravi, ki so jo nestrpno pričakovali.

V ponedeljek smo pomahali staršem in avtobus nas je odpeljal na Debeli rtič. Nastanili smo se v domu Martinček. Spoznali smo kraj in opravili preizkus plavanja. Plavali smo tudi v popoldanskem času. Zvečer smo šli na pohod. Hodili smo med vinogradi in stopili v Italijo. Že naslednje jutro nas je v Valdoltri čakala ladja. Odpeljali smo se v Koper. Z razgledne točke smo si ogledali luko, potem smo krenili v stari del mesta in do mesnih vrat. Ogledali smo si tudi ribarnico. Posladkali smo se s sladoledom in ladja nas je odpeljala nazaj na Debeli rtič.

Staršem smo napisali razglednice. Potem pa je sledilo plavanje. Zvečer smo se pomerili

na »odštekanem« plesu. V sredo smo raziskovali našo obalo. Nabirali smo školjke in polže. Tudi vrtnarka Nataša nam je razkazala park, spoznali smo različne sredozemske rastline. Poskusili smo se tudi v vožnji s kajakom. Vsi učenci so uspešno veslali. Sledil je pouk in plavanje. Zvečer pa smo sodelovali na predstavi Rtič ima talent.

V četrtek smo se zbudili v deževno jutro. V učilnici smo imeli skoraj celo dopoldne pouk in likovne delavnice. Sledile so ure plavanja in potapljanja. Poiskali smo tudi gusarski zaklad in sodelovali na rtiških delavnicah. Zvečer je bilo nočno kopanje v hotelu Aria. Ker je bil bazen rezerviran samo za

našo šolo, smo zelo uživali.

Zadnji dan smo spakirali, pomerili smo se v kvizu ter se še zadnjič odpravili na plavanje. Sledila je podelitev delfinčkov in nagrad za lepo urejene sobe. Po kosilu nas je avtobus odpeljal mimo strunjanskih solin v Piran. Tam smo si ogledali akvarij, Tartinijev spomenik, hišo Benečanko in cerkev sv. Jurija. Srečali smo tudi čisto prave gusarje. Po nakupih spominkov smo se polni lepih vtisov odpravili domov. V Novi vasi so nas pričakali starši.

Tudi na Blokah je lepo.

*Učenci in razredničarka Pavla
Ponikvar, 5. razred*

Življenje v srednjem veku

Način življenja v srednjem veku je v zadnjem obdobju velikokrat stvar navdiha za organiziranje različnih prireditev, ki predstavljajo kulturno dediščino in turistično ponudbo. Tudi učenke in učenci sedmega razreda so se ob zaključku šestega razre-

da navduševali nad srednjeveško kulturo. Posebej so jih zanimale srednjeveške zgradbe: samostani, katedrale, gradovi, varovalna obzidja in srednjeveška mesta.

Pri pouku zgodovine so omenjeno zelo dobro spoznali in se nato odločili, da izdelajo makete srednjeveških zgradb. Pri tem so se izkazali za zelo dobre arhitekta in gradbenike. Osnovo zgradb so izdelali iz odpadnih kartonskih škatic in jih nato z zmesjo moke, vode in papirnatih brisač premazali in tako utrdili. Zgradbe so nato še opremili z detajli in srednjeveška arhitektura je zaživela.

Mentorica: učiteljica zgodovine Andreja Mestek

Naše muce

Po dolgih in vročih počitnicah smo končno prišli v drugi razred. Učiteljica Petja nas je tople pozdravila in nas popeljala do velikanske vesele muce. Povedala nam je zanimivo pravljico o mucu Rozalindi, ki je bila drugačna od drugih muc. Bila je svoeglava in namesto, da bi lovila miši, se je z njimi igrala. Morala je oditi od doma. Postala je slavna pevka. Imela je veliko mladičkov in tudi med temi se je pojavil eden, ki je bil drugačen ... Ko smo slišali to zgodbo, smo si sami izdelali male mucke in jim »spletli« volnene jopice. Takoj smo jim dali imena. Nikita ima Lizo, Anej Piskija, Domen Matica, Tilen Jaka, Ažbe Katiča, Krištof Murija, Vid Macija, Leo Puhka, Ajda Zalo, Jan Z. Mici, Jan Š. Kiki, Lars Puhastega prijatelja, Zoja Mavrico, Larisa Pikico in Matevž Lizo. Mucke smo prilepili na vrata našega razre-

Tradicionalni pohod na najvišji bloški hrib Blošček

Ob praznovanju občinskega praznika je bil tako kot vsako leto organiziran pohod na Blošček. V soboto 23. 9. 2017 je bil ob 15. uri zbor pohodnikov v Metuljah, od koder so krenili do »bugca«. Tu smo se pohodnikom pridružili še tisti, ki smo si s svojimi avtomobili nekoliko skrajšali pešpot. Sedaj že velika skupina je nadaljevala pohod proti lovski koči, kjer so se nam pridružili tudi pohodniki iz

Raven in s Studenca. Skupaj smo se naprej povzpeli na tisoč in še nekaj metrov visok vrh Bloščka.

Člani Lovske družine Martin Krpan Bloke so se letos odločili, da bodo temeljito prenovili lovsko kočjo pod vrhom. Koča je že dobila novo konstrukcijo, opraviti je potrebno le še zaključna dela, zato je bilo letos družabno srečanje pri tej koči, kar je bilo še posebej im-

enitno. Ob tej priložnosti je prav, da se v imenu pohodnikov zahvalimo članom Lovske družine in članom Športnega društva Bloke za organizacijo pohoda in družabnega srečanja, še posebno zahvala pa Občini Bloke za vso finančno pomoč pri nabavi vsega potrebnega za veselo družabno srečanje.

Satne Jakopin

Foto: Lojze Vintar

Udeleženci letošnjega pohoda na Blošček

da. Vsako jutro nas pozdravijo in nam zaželijo lep dan. Veseli prihajamo v drugi razred in komaj čakamo, kaj vse se bomo NOVEGA naučili.

*Učiteljica Petja Ilejšič in
drugarji*

Diplomantka

Tina Petrič (Lenarčič)

Tina Petrič je 14. julija 2017 diplomirala na Fakulteti za organizacijske vede, smer Poslovni in delovni procesi. Diplomsko nalogo je opravljala pri predmetu Okoljevarstveni inženiring, naslovila pa jo je Ravnanje s komunalnimi odpadki v občini Cerknica.

Tina je trenutno zaposlena v očesni optiki v Postojni. Razmišlja o pridobitvi novih zanj s tega področja oz. o študiju v tej smeri.

Čestitamo!

Alenka P. Gornik

Nogometna tekma: stari – mladi

Stari in mladi nogometaši

Kot veleva tradicija, smo se tudi letos na nogometni tekmi STARI : MLADI med seboj pomerili igralci različnih starosti. Na vroč petkov večer 21. 7. se nas je zbralo 24. Najmlajši je bil star 13 let, najstarejši pa preko 50.

Tekma je bila napeta in polna preobratov, končala pa se je brez zmagovalca, s prijateljskim rezultatom 6 : 6.

Čestitke vsem nogometašem in nasvidenje naslednje leto.

Prijateljska tekma veteranov Cerknice in Blok

Junija smo se veterani Blok, nekaj tudi iz Sodražice, odzvali povabilu veteranov Cerknice in se na njihovem odlično pripravljenem nogometnem igrišču »v Kolenu« pod reflektorji pomerili v nogometu. Z rezultatom 4 : 2 smo dosegli »zgodovinsko« zmagu, nato pa smo se v prijetnem vzdušju družili ob dobrotah z žara. Upamo, da bomo s temi druženji nadaljevali naslednje leto na Blokah in da bodo medsebojne tekme postale tradicionalne.

Janez Milavec, ŠD Bloke

Tek po Blo

V nedeljo, 10. septembra 2017, smo na Blokah organizirali že deveti Tek po Blokah. Tokrat nam vreme ni bilo naklonjeno, saj je tekače spremljal močan dež. Slabo vreme je vplivalo predvsem na udeležbo v otroških kategorijah, saj je bilo mladih tekačev precej manj kot običajno. Najprej so se na krajše proge okrog jezera podali otroci, ob 10.30 pa se je začel tek za odrasle, ki se na dež in blatno progo niso ozirali. Nekateri so se potem, ko so premagali vse luže in blatne ovire umili, kar v Bloškem jezeru. Najhitrejši na 7.1 km je bil Jaka Grže (AK Postojna), ki ima korenine na Blokah, drugi je bil Matej Jurančič (AD Stratus), tretji pa Simon Strnad (ŠD Nanos). Pri ženskah je slavila Katarina Ožbolt (TKD Sovica), ki je prehitela Bojano Levstek (ŠD Lončar) in Kristino Bele (AK Pivka).

3, 2, 1 ... gremo! Vse rezultate in več fo

Bloški korak po dežju in blatu

REZULTATI OTROŠKIH TEKOV

600 m

Dekleta

- 1 LENARČIČ ZALA OŠ PIVKA
- 2 LAH MAJKIČ LENA OŠ NOVA VAS
- 3 MILAVEC NEŽA OŠ NOVA VAS

Fantje

- 1 BAJEC VID OŠ CERKNICA
- 2 ČEČEK AMBROŽ OŠ CERKNICA
- 3 PONIKVAR ZAKRAJŠEK MARK OŠ NOVA VAS

1000 m

Dekleta

- 1 LENARČIČ NEŽA OŠ PIVKA
- 2 KOVAČIČ EVA OŠ GRAHOVO
- 3 MIŠIČ TEJA ŠD TEK JE LEK

Fantje

- 1 FATUR TANEJ OŠ RIBNICA
- 2 ZABUKOVEC TINE OŠ STARI TRG
- 3 MLAKAR JURE OŠ STARI TRG

1600 m

Dekleta

- 1 BEBAR EMA OŠ STARI TRG
- 2 DROBNIČ META OŠ NOVA VAS
- 3 MILAVEC MANCA OŠ NOVA VAS

Fantje

- 1 TRUDEN JAN OŠ STARI TRG
- 2 MLAKAR MIHA OŠ STARI TRG
- 3 MILAVEC LUKA OŠ NOVA VAS

Tekmo sta organizirala športno društvo Bloke in OŠ Nova vas. Za hrano je poskrbela okrepčevalnica Brunarica ob Bloškem jezeru, denarno in s praktičnimi nagradami pa so tek podprli Občina Bloke in lokalna podjetja ter posamezniki. Pri organizaciji tekme je sodelovalo veliko prostovoljcev, ki se jim iskreno zahvaljujemo.

Mojca Milavec, ŠD Bloke

Fotografij najdete na spletni strani: www.sd-bloke.si.

Območno združenje RKS Cerknica – Loška dolina – Bloke

Že 25. leto zapored letovanje RKS

V organizaciji Rdečega križa Slovenije - Območnega združenja Cerknica-Loška dolina-Bloke smo letos že 25. leto zapored organizirali desetdnevno zdravstveno letovanje.

Zdravstveno letovanje je potekalo na otoku Krk, kjer je 61 otrok iz občin Cerknice, Loška dolina in Bloke od 14. julija do 24. julija 2017 preživel aktivne počitnice v družbi svojih vrstnikov. Letovanje za otroke, ki imajo pogoste zdrav-

OBMOČNO ZDRUŽENJE
Cerknica-Loška dolina-Bloke

Letos smo poleg vsakodnevnega kopanja izvedli veliko ustvarjalnih delavnic, športnih, družabnih in poučnih iger. Otroci so bili najbolj veseli vožnje s čolnom z banano, večerne vožnje v Malinsko, kjer smo si ogledali ognjemet, ter vožnje s kanuji. Najbolj smo ponosni na skupino najmlajših, ki so

Skupinska fotografija

tvene težave, so tudi letos sofinancirali ZZZS in donatorji EBM-papst Slovenija d. o. o. ter Mineralka d. o. o., Cerknica. Vsem sofinancerjem se v imenu otrok in njihovih staršev iskreno zahvaljujemo.

NAŠE KOŠARKAŠICE

TRENIRALE NA KRKU

Na samem letovanju je potekal tudi košarkarski tabor za dekleta pod strokovnim vodstvom trenerja Žiga Benčana. Tabor je potekal med 16. 7. in 21. 7., udeležilo pa se ga je 14 košarkaric. Punce so pridno in zavzeto trenirale, med treningi pa so se zabavale na plaži. Predzadnji dan so se pomerile tudi v tekmovalni 1:1, »knock-out« in spretnostnem poligonu.

Zahvala sponzorjem: Krovstvo in kleparstvo Boštjan Kraševac, podjetje Ferolin in Picerija Furman, ki so nam priskrbeli majčke in košarkarske žoge.

Košarkarski pozdrav!

se v času letovanja naučili plavati.

Ker se zavedamo, kako pomembno je znanje prve pomoči, smo letos veliko pozornost namenili prav temu. Z otroki smo spoznali pomen številke 112, naučili smo se postopek oživljanja, pokazali smo jim položaj za nezavestnega, kako uporabljamo AED (otroke smo seznanili, da je AED nameščen pred Kulturnim domom in Policijsko postajo v Cerknici), pogledali smo, kaj vse je v škatli za prvo pomoč, kako si pomagamo ob piku insektov in krvavitvi iz nosu.

V Rdečem križu Cerknica si na različne načine prizadevamo lajšati socialne in materialne stiske družin in posameznikov. Socialno in materialno ogroženim nudimo pomoč v obliki hrane in higienskih izdelkov. Poleg omenjene pomoči smo letos 27 otrokom in 4 starostnikom omogočili brezplačno letovanje na morju v Mladinskem zdravilišču in letovišču Debeli rtič.

Vodja letovanja:
Gregor Pokleka

Mladi gasilci PGD Nova vas žanjejo uspeh za uspehom!

Na mladini svet stoji – mladi gasilci in gasilke so pod okriljem gasilske zveze Cerknica letošnje leto izkoristili za nabiranje najlepših rezultatov. Pravi jo, da je važno sodelovati in ne zmagati, a otroci PGD Nova vas so si s svojo preprostostjo, prizadevnostjo, trmo, izurjenostjo in bogatim znanjem priborili kopico zavidljivih uspehov.

27. maja 2017 je v Babnem Polju potekla občinska gasilska orientacija, kjer je sodelovalo 7 naših ekip. Osvojili so 5 medalj, od tega trikrat 1. mesto, enkrat 2. mesto in enkrat 3. mesto. Ni bilo veliko časa za počitek, saj je 3. junija 2017 na Uncu potekal že 16. memorial Rudolfa Maistra, kjer je naša mladina zased-

la tretje in četrto mesto. Že čez sedem dni pa je prav tako v Babnem Polju potekala regijska gasilska orientacija, kjer smo bili zastopani s štirimi ekipami. Z vsemi štirimi ekipami smo osvojili medalje – dvakrat 1. mesto, enkrat 2. mesto in enkrat 3. mesto, tri ekipe pa so se s svojim znanjem in spretnostmi uvrstile tudi na državno gasilsko tekmovanje, kar si štejemo v veliko čast in uspeh. Tekmovanje je potekalo 16. septembra 2017 v Šentjurju pri Celju. Že sama uvrstitev na tako prestižno tekmovanje predstavlja velik uspeh tako za individualne posameznike, skupino in naše društvo. 25. junija 2017 je potekalo še tekmovanje za pokal Martina Krpana, kjer smo osvojili odlično drugo mesto.

Posebno zahvalo bi rada namenila njihovim staršem, ki so jih brezpogojno vozili na prizorišča vaj, jih usmerjali ter bodrili k uspehu in izpopolnjevanju. Ob tako uspešnem letu se lahko našim mladim gasilkam in gasilcem preprosto poklonimo in zahvalimo, saj so društvu pustili globok pečat.

Vsako dobro opravljeno delo pa mora biti na-

Izkupiček medalj občinske gasilske orientacije

grajeno, zato smo v okviru našega prostovoljnega gasilskega društva naše zmagovalke in zmagovalce 05. avgusta 2017 odpeljali na obalo, kjer nas je čakala kopica nepozabnih morskih pustolovščin, zabava in tisto, kar imajo najraje – pica.

Iskrene čestitke za vsa pridobljena priznanja!

NA POMOČ!

Zapisala: mentorica Andreja Šarc

Avtor fotografij: Zvonko Govednik

Tekmovanje s starimi črpalkami in gasilska veselica PGD Nova vas

Gasilci PGD Nova vas smo tudi letos pripravili tekmovanje s starimi brizgalnimi črpalkami, tokrat že četrtrič zapored.

Tekmovanje je organizirano predvsem z namenom ohranjanja starih črpalk in ustreznega ravnanja z njimi, druženja med gasilci iz različnih društev, pa tudi kot popestritev spremljevalnega programa vsakoletne gasilske veselice.

Letos je sodelovalo osem ekip v vseh treh kategorijah. Tekmovanje iz leta v leto spremlja več gledalcev. Tudi letos so glasno vzpodbujali vse ekipe, še posebej glasnega navijanja pa so bili deležni najmlajši tekmovalci domače mladinske ekipe. Med samim tekmovanjem so se predstavile vse ekipe, izvedeli smo marsikatero zanimivost o starih črpalkah, delovanju posameznih društev in članih tekmovalnih ekip.

V moški kategoriji še naprej ostaja nepremagljiva ekipa PGD Bezuljak, ki je zmagala na vseh dosedanjih tekmovanjih; v ženski ekipi je podobno kot lani tudi letos zmagala ekipa PGD Postojna, domača pionirska ekipa pa do sedaj še ni imela nasprotnika iz drugega društva. Tudi domača moška in ženska ekipa sta se odlično odrezali in ubranili čast

domačega društva.

Prepričani smo, da bo bomo tekmovanje uspešno nadaljevali tudi v naslednjem letu.

Tekmovanju je sledil bogat spremljevalni program, saj smo v sodelovanju z Ansambлом Saša Avsenika letos gostili še dekliški narodnozabavni ansambel »Skrivnost« ter izseljenško folklorno skupino »Mladi glas« iz Toronta, ki nas je obiskala v okviru gostovanja z Avseniki po Sloveniji.

Za nekaj članov te skupine je bil obisk Blok izredno čustven, saj njihovi predniki prihajajo z Blok in iz Loškega Potoka. Z navdušenjem so si

Predstavitve ekip

Ansambel Saša Avsenika

Priprave ekip na tekmovanje

skupaj s predsednikom PGD Nova vas ogledali muzejsko zbirko v dvorani Bloški smučar in se sprehodili po Novi vasi.

Ansambel Saša Avsenika pa je tudi tokrat ovil Novo vas v nepozabne Avsenikove melodije in s svojim nastopom privabil veliko obiskovalcev od blizu in daleč ter vsem zbranim pričaral nepozaben večer.

Gasilci smo se tudi potrudili, da smo s svojim delom prispevali svoj delček k uspešno izvedenemu srečanju Novih vasi, ki ga je letos prav ta dan gostila naša Nova vas.

V PGD Nova vas zremo naprej k uresničevanju zadanih ciljev. Ne dvomimo, da nam s skupnimi močmi ne bi uspelo.

Občanom Blok pa se zahvaljujemo za pomoč in podporo.

Za PGD Nova vas: Petra Kogej

Zagnani bloški upokoјenci

Udeleženci telovadbe so v aprilu z izletom v Opatijo zaključili z zimsko-spomladanskim delom telovadbe, ki je potekala pod vodstvom fizioterapevke vsak ponedeljek od 17.20 do 18.20 v večnamenski dvorani Bloški smučar. S telovadbo bodo nadaljevali v oktobru, potekala bo vse do konca leta.

Medgeneracijsko plesno rekreacijo bomo začeli z dnevom odprtih vrat v sredo 4. 10. 2017 ob 19. uri v dvorani nad knjižnico v Novi vasi. Vabilo si lahko ogledate tudi na oglasni deski na pročelju trgovine v Novi vasi.

Tedenski pohodi ob sredah redno potekajo že od novega leta dalje, malo daljših pohodov, npr. pohod po Krpanovi poti in pohod na Slivnico, pa se je zaradi nekoliko slabšega vremena udeležilo nekaj manj udeležencev.

Do poletnih mesecev smo opravili tudi daljši pohod iz Nove vasi do gradu Snežnik in pohod na Veliko planino, v septembru pa smo se odpravili v Ljubljano in se povzpeli na Šmarno goro.

V začetku aprila je 26 udeležencev letovalo in se kopalo v Hotelu Delfin v Izoli, v juniju, juliju, avgustu in septembru pa se je med 40 in 50 udeležencev udeležilo enodnevnega kopanja v bazenih in morju ob hotelu Delfin. Na petdnevno letovanje se bomo ponovno odpravili v začetku novembra.

Prvo soboto v mesecu maju smo uspeli napolniti avtobus in se odpraviti na enodnevni izlet po Idrijsko-Cerkljanski regiji. Ogle-

Balinarji

dali smo si lokalne znamenitosti Hotedršice, Divje jezero in mestno jedro Idrije, rekonstruiran spomenik kulturne dediščine iz časa 2. svetovne vojne, bolnico Franjo, in obiskali Most na Soči, kjer smo se z ladjico Lucija popeljali po smaragdni reki Soči.

Drugo soboto v septembru pa se je kar 61 udeležencev odpravilo na izlet v Avstrijo. Najprej smo se ustavili v vasici Heiligenblut, kjer smo si ogledali cerkvico, nato pa se po gorski poti popeljali do razgledne točke pri koči Franz Josef (2369 m) pod Glossglocknerjem. Lahko smo si ogledali muzej z zelo številnimi znamenitostmi, med katerimi so bili zlasti stari avtomobili, motorji, traktorji in drugi stroji. Potem smo nadaljevali vožnjo po gor-

ski cesti preko prelaza Hochtorn (2504m) v Zell am See in mimo Bischofshofna, nato pa po avtocesti skozi Beljak do Slovenije.

Ženska in moška balinarska ekipa sta takoj, ko je vreme dopuščalo, začeli s tedenskimi treninzi. Sodelovali sta na turnirjih, ki jih je organiziral Večgeneracijski center Postojna, in sicer v Postojni in v Novi vasi ter na turnirju ob občinskem prazniku občine Logatec, kjer je bila zelo uspešna ženska ekipa, saj je osvojila pokal za tretje mesto.

Ljubiteljice raznih vrst ročnih del in spretnosti se tudi že od začetka dalje vsak zadnji četrtek v mesecu zbirajo v dvorani nad knjižnico v Novi vasi. S tem bodo nadaljevale v jeseni.

Skupaj z občino smo konec junija zelo uspešno organizirali srečanje jubilarcev celotne občine, in sicer tistih, ki v letošnjem letu praznujejo sedemdeseti, osemdeseti oziroma devetdeseti rojstni dan. Srečanja se je udeležilo več kot dve tretjini vabljenih jubilarcev, ki jih je uvodoma pozdravil in nagovoril tudi župan g. Jože Doles.

Organizirali smo predavanje o pacientovih pravicah in o čim bolj zdravem prehranjevanju, v jeseni pa načrtujemo še predavanje o postopkih nudenja prve pomoči in uporabi defibrilatorja.

Gledališko predstavo Tihotapec v poletnem gledališču na Muljavi si je v začetku julija ogledalo 40 udeležencev, predstave Divji lovec v poletnem gledališču Studenec pri Domžalah v začetku avgusta pa 50.

V sredini septembra je na trgatev v Brje nad Dobravljami na Vipavskem odšlo 20 upokojencev.

Anton Perčič

Grossglockner se skriva v oblakih.

Bloški lovci ne sedimo križem rok.

Obnova lovske koče na Bloščku

Takoj po praznovanju 70-letnice ustanovitve lovske družine smo pričeli z obnovo lovske koče na Bloščku. O obnovi koče smo lovci sanjali že kar nekaj časa, vendar do nje ni prišlo, ker parcela, na kateri je stala, žal ni bila lovska. Leta 2016 smo tudi uradno postali lastniki parcele, s tem pa smo si ustvarili osnovni pogoj za njeno obnovo.

V zimskem času so v družini stekle aktivnosti glede pridobitve dovoljenj in izdelave načrta, v mesecu aprilu pa smo pričeli načrt tudi uresničevati. Najprej smo na parceli posekali odvečno drevje, skurili veje in pripravili teren za obnovo. Za tem smo se lotili ureditve gozdne poti od Konfina do lovske koče, da bo dostava materiala nekoliko olajšana. Ko je bila gozdna pot do koče urejena za silo, so sledile vratomolne vožnje gradbenega materiala na vrh Bloščka. S traktorji in prikolicami so material vozili naši najpogumnejši in najbolj zagnani člani lovske družine. Njihov trud in zagnanost sta bila poplačana s tem, da so bila vsa dela končana pred predvidenim rokom.

**ZA OBLIKO VAŠE POMOČI
ZA OBNOVO LOVSKE KOČE
SE LAHKO DOGOVORITE
S STAREŠINO LD
IVANOM LAHOM,
NA GSM 041/621-533.**

Da pa dela tudi sedaj ne zastanejo, skrbi starešina Lah Ivan, ki je obenem tudi gonilna sila projekta. Veselje nam je, da so poleg redkih izjem med starejšimi najbolj zagnani in delavni naši najmlajši člani. Mladi s svojim znanjem in zagnanostjo, ne samo pri obnovi koče, tudi sicer, postajajo nepogrešljiv člen društva in velik kapital za dolgoletno tradicijo bloškega lovstva.

K obnovi koče so pripomogli tudi nekateri Bločani, ki niso člani lovske družine. Brez nji-

hove dodatne pomoči koča ne bi bila obnovljena tako hitro in do take faze. Tudi njim se vodstvo LD zahvaljuje za pomoč. Od časa, ko pišem prispevek, in do izida Bloškega koraka je koča dobila zunanjo podobo, lovci pa smo jo po malem že začeli tudi uporabljati. Koča dobiva svoj pomen.

Z obnovo želimo zgraditi večnamenski objekt, ki bo služil kot zavetišče in prostor za družabno življenje ne samo lovcem, ampak tudi ostalim Bločanom. Težko dostopen objekt v srcu narave bo ponujal naravnost idealne pogoje za lov ali kratek oddih.

Ker nam obnova predstavlja velik logistični in finančni zalogaj, se lovci obračamo na krajanje Blok, podjetja, Občino in ostala društva v občini za pomoč. Ker bo koča namenjena tudi vam, bomo z veseljem sprejeli vsako obliko vaše pomoči, kočo pa bi na ta način obnovili hitreje in kvalitetnejše.

Nekateri so že pomagali. Njim se v imenu članov LD še posebej lepo zahvaljujemo.

Primožič Franc

K obnovi koče so pripomogli tudi nekateri Bločani, ki niso člani lovske družine.

Kopalni dan gasilcev PGD Velike Bloke

Bločani letošnje poletje dvakrat v Strunjanu

Strunjan je s svojo preurejeno plažo, solinami in ribiškim pristaniščem cilj velikega števila dnevnih izletnikov in gostov, ki so nastanjeni v hotelih Term Krka Novo mesto, ki ima tu tudi znan zdraviliški center.

Gasilci iz Velikih Blok že več let zapored organiziramo kopalni dan na tem lepem koščku naše obale in tudi letos je bilo tako. Izkoristili smo konec avgusta po našem žegnanju. Zjutraj smo sicer skeptično podrhtavali pred gasilnim domom pri +3 stopinjah, a poln Vojkov avtobus je kmalu preplaval prešeren klet. Pred hotelom v Strunjanu nas je čakal parkirni prostor in po nekaj korakih smo bili na plaži, pred zdaj že dobro znanim gostiščem Caveadin. S kopanjem, sončenjem, sprehodi in obveznim opoldanskim okrepčilom – klobasami, ki smo si jih privoščili v parku hotela, je dan minil, kot bi mignil. Nekateri udeleženci so šele pozno popoldne ugotovili, da pravzaprav niso imeli časa, da bi skočili v vodo in se le na hitro vprašali, če je še slana. Za izgovor jim je služila burja, ki je morje krepko ohladila. Dan je sicer minil brez nezgod in neprijetnosti in pred odhodom nam je teknilo, kar smo prihranili od kosila. Veseli smo krenili proti domu. Večje število udeležencev s Studenega smo odpeljali prav do doma in se po lepi cesti čez Radlek vrnili v Velike Bloke. Tradicija izleta v Strunjan se bo gotovo ponovila tudi v prihodnjih letih.

BLOŠKI PEVCI SO SE PREDSTAVILI V STRUNJANSKEM HOTELU SVOBODA

Hotel Svoboda ima dolgo tradicijo organiziranja kulturnih večerov za svoje goste. Na njih nastopajo instrumentalne, pevske, folklorne in gledališke skupine. V letošnjem juniju smo enega od tovrstnih večerov oblikovali pevke in pevci MePZ KD Bloke pod vodstvom prof. Tanje Avsec. V avli hotela smo poslušalcem z dvanajstimi skladbami in vmesnim povezovanjem predstavili svoje delovanje in Bloško planoto z njenimi značilnostmi. Izbrali smo program, ki je poslušalce popeljal od prekmurskih ravnin do Tržaškega zaliva. Hvaležno občinstvo nas je nagradilo s toplim aplavzom. Po nastopu so nas gostitelji pogostili z značilno primorsko jedjo – bobiči, pecivom in tekočim okrepčilom. Obljubili smo jim, da se bomo radi odzvali na njihova vabila tudi v prihodnje.

Lojze Mazij

S kopanjem, sončenjem, sprehodi in obveznim opoldanskim okrepčilom – klobasami – je dan v parku gostišča Caveadin minil, kot bi mignil.

Mladinci iz PGD Velike Bloke

V nedeljo, 24. 9. 2017, je v Ložu potekalo občinsko tekmovanje za memorial Matevža Haceta. PGD Velike Bloke je zastopala ekipa mladincev pod vodstvom Zdravka Modica in Jožeta Jakopina. Pomerili so se v mokri vaji s hidrantom za mladince in mladinke, teoretičnem testu in vaji razvrščanja. V svoji kategoriji so zasedli 1. mesto. S tem so si prislužili udeležbo na regijskem tekmovanju,

ki bo potekalo 7. 10. 2017 v okviru GZ Vrhnika.

Ekipa mladincev se je 24. 6. 2017 udeležila tudi tekmovanja za pokal Martina Krpana, ki tradicionalno poteka v Novi vasi. Zasedli so zavirljivo 1. mesto in s tem za eno leto pridobili v last prehodni pokal.

Avtor prispevka: Urša Zbačnik

Zaslužen pokal v rokah mladih tekmovalcev

Društvo Voda v Zgornjesavski dolini

Na vroč poletni dan, 26. avgusta 2017, smo se člani društva Voda odpravili na strokovno ekskurzijo po Zgornjesavski dolini. Na pot smo krenili iz Nove vasi in si za prvi postanek izbrali ogled najvišje pregrade v Sloveniji, ki je bila na Savi Dolinki za potrebe proizvodnje električne energije izgrajena že leta 1952. Po krasnem razgledu s pregrade smo pot nadaljevali do Gozda Martuljka, kjer smo si na Savi Dolinki ogledali primer zavarovanja brežine pred erozijo in poplavami. Tu je bila pred sedmimi leti zgrajena lesena kašta ali kranjska stena, ki je ena izmed tradicionalnih slovenskih tehnik urejanja vodotokov. Po ogledu smo imeli kratko malico na terasi hotela Špik, kjer smo uživali v prekrasnem pogledu na Špik in Martuljkovo skupino ter si nabrali moči za nadaljevanje poti. Sledila je razdelitev članov v dve skupini, in sicer v zahtevno skupino, ki se je povzpela do prvega Martuljškega slapu, in manj zahtevno skupino, ki se je vzdolž Save Dolinke podala na pot proti martuljški kopi. Kopa, kjer se kuha oglje, je ena izmed pomembnih znamenitosti Gozda Martuljka in je tudi povod za vsakoletno pripravo kope v sklopu Oglarskih dni. Le-ti so v času naše ekskurzije že minili, a kopa, ki so jo postavili in zakurili konec julija, je bila še vedno na ogled, saj je potrebnih kar nekaj dni, da se počasi ohladi in da se oglje lahko pospravi v vreče. Pri kopi, kjer smo se potem vsi člani ponovno združili, nas je pričakal tudi martuljški oglar, ki nam je povedal marsikatero zgodbo o oglarjih v Zgornjesavski dolini. Pot smo nato nadaljevali do Kranjske Gore, kjer smo imeli kosilo v restavraciji Kotnik, od tu pa smo se peš podali proti kranjskogorski turistični atrakciji – jezercem na Jasni. Na poti do Jasne smo v reki Pišnici opazovali številne prodne pregrade, ki zadržujejo ogromne količine proda, ki ga voda prinese iz hribov, in druge ureditve struge. Ko smo prispeli do

Ob leseni kašti na Savi Dolinki

Jasne, je bilo tam polno turistov, zato smo ekskurzijo hitro nadaljevali proti Zelencem, kjer pa smo stran od turističnega vrveža našli mir in pristen stik z naravo. Na Zelencih namreč na dan pride reka Nadiža, ki je sicer bolj znana po svojem veličastnem slapu, ki krasi bližnjo dolino Tamar, a je njena pot skozi Tamar zelo kratka, saj kmalu ponikne v debelih prodnih nanosih in se nato kot izvir Save Dolinke spet pojavi na Zelencih. Z Zelencev nas je pot skozi Podkoren, Kranjsko Goro, Gozd Martuljek in Belco vodila do Mojstrane, kjer smo si kot zadnjo točko naše ekskurzije ogledali planinski muzej. S slikovitim filmom o Triglavskem narodnem parku, ki zaobjame čudovite prikaze narave, ogledom bogate zbirke planinske opreme in s predstavitvijo pomembnih slovenskih planinskih dosežkov smo našo ekskur-

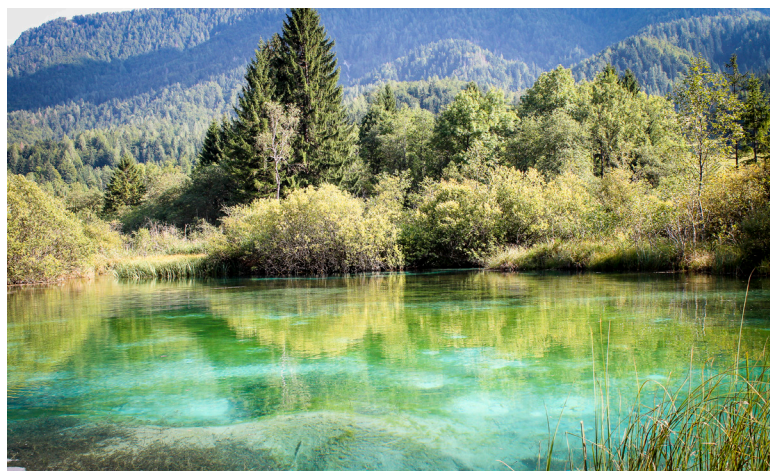
Na razglednem stolpu na Zelencih

zijo tudi zaključili in se vrnili proti Novi vasi. Sedaj imamo pred seboj skoraj leto dni, da se domislamo, kam bomo odšli prihodnje leto.

Za društvo Voda Petra Repnik Mah
Foto: M. Hostnik

Na pregradi HE Moste

Zelenci – izvir Save Dolinke

Dominik in sonce

Tu je, od kar vem zase. Od malih nog, ko smo se igrali skupaj - šolarji trojiške šole in naš sosed Domin. Ali pa obratno — on je bil tam in mi smo prišli in odšli. Pridružil se nam je med odmori ali po šoli, ko nam včasih ni bilo za iti domov, ker smo imeli kar še kaj nujnega za opraviti ali ušpičiti: igrati nogomet, zemljo krasti, skakati gumitvist ...

Z mamo Zofijo sta prišla večkrat naokrog in takrat smo šli skupaj na jezero, tudi Domin se je rad vozil z doma narejenim čolnom. Vsakič je kdo oblečen padel v vodo in smejali smo se drug z drugim in sami sebi, nikoli drug druge-mu. Vsi enako otroško navdušeni smo živeli z vsako mlado muco ali mladim kosom, polžem, zvončkom, orehom, jabolkom, ki so nam prekrizali pot. V sožitju in v iskrenem čudenju nad stvarstvom. Zdi se, da je Dominu to šlo še posebej dobro od rok, najbolj od nas vseh. Z nami je delil vse, s čimer je imel veselje: zajčke, kokoši, mačke, papige, polhe, rože, gredico, sadje, slike, risbe in druge umetniške stvaritve. Mama ga je naučila vsega, od peke potice do skrbi za vse to življenje okrog sebe. Bila je starš in vzgojitelj, kakršne danes dajejo za zgled učene knjige o vzgoji. Ko je odšla, je Domin znal poskrbeti za vse, kar zahteva življenje pri Sv. Trojici, in še vedno zna.

Vedno je prisoten, skoraj nikoli ne manjka. Po maši se rad zaplete v kramljanje na »placu«, kar je obvezen nedeljski obred Trojičanov. Včasih ga v silnih skrbih, naglici in mrzličnosti kar nihče ne opazi, zagotovo pa opazimo, ko ga ni. Kdaj pa kdaj pozimi zbolí in ne pride in takrat nekaj manjka, zelo manjka.

Tako radi se okitimo s frazo, da smo »dobri in drugim pomagamo, priskočimo na pomoč«, a zdi se, da je pri Sveti Trojici Domin tisti, ki pomaga nam že 60 let. Pomaga razumeti življenje in odpreti srce, uči nas biti hvaležen, pristen in preprost.

Sovaščani so z njim življenje preplekli še bolj na tesno. Fani je kot dobra vila v Dominovem življenju, ki počasi že dobiva tople barve jesenskega listja, vsi Zurcovi pa so kot njegova družina. Miha je o njem napisal takole.

»Na zgornji sliki so Trojičani. Klalo se je pri Zurcovich, moj brat Marjan pa je sliko posnel nekaj pred poldnevom, če sklepamo po bleščavi zimski svetlobi.

Kmečki praznik pri Zurcovich, tudi Dominik je zraven.

IZ DELA AKTIVOV, DRUŠTEV IN STRANK *Bloški korak*

Medobčinsko društvo invalidov

Dominik Otoničar

dovino in težko življenje, bi si ga lahko vzeli za vzgled. Njegovo izražanje je sicer bolj težavno in včasih za nepoznavalca slabše razumljivo, vendar on razume marsikaj. Obdeluje gredo, njivice, ima polno rož, tudi na oknih v hiši, pridelal si vso zelenjavo, redi nekaj zajčkov, nekaj kokoši, ima mačka, dve papigi, skuha si sam, speče si potico za praznike, jabolčni zavitek za nedeljo itd. Najraje pa ima, pravi, meso.

Pohvalo moram izraziti Dominikovi dobri sosed Seljakovi Fani, ki mu je v veliko pomoč in glavna opora.

Vsa Dominikova pridnost in prizadevanje pa seveda ne bi zadoščalo za življenje. Od ministrstva za delo, družino in soc. zadeve dobi denarno podporo, tako da ob pomoči in malo tudi ob kontroli sosed Fanke finančno vpride skozi mesec.

Od svojih dohodkov si je prihranil tudi za novo kolo, s katerim se popelje do trgovine v Blokah ali Novi vasi, pa tudi do Cerknice za svečje nakupe.

Medobčinsko društvo invalidov mu tudi brezplačno omogoči udeležbo na naših srečanjih, piknikih in izletih. Z nami je že bil na morju, v toplicah, na planinskem pohodu na vrhu Snežnika itd. Seveda mu je potrebna pri tem družba in nadzor člana našega društva. Torej, člani, povabite in vzemite ga s seboj!

Kot že iz napisanega lahko razberemo, je Dominik izredno delaven. Sam si pripravlja kurjavo, vsako leto pa mu tudi društvo preskrbi nekaj drv. Tudi večje nabira po bližnjih gmajnah in ga z vozikom vozi domov. Če je tega več, mu tudi kakšen sosed rad popelje s traktorjem.

Lastnik hiše, v kateri Dominik živi, je tudi dober človek, saj ga, kljub adaptaciji in preurejanju stare hiše, ne preganja.

Dominik, mislim, je po svoje srečen, saj ve, da ga imamo krajani, ki ga poznamo, radi, pa tudi smestnis mu prinesejo toliko obladi, da je omara že skoraj premajhna.

Občasno dobi tudi nekaj hrane od Karitas, društva invalidov in Rdečega križa, obišče ga tudi cerkniška socialna delarka, največkrat pa, kot že napisano, sosedova Fani.

Kljub drugačnosti je Dominik Otoničar v glavnem zadovoljen in srečen predvsem zato, ker zaenkrat še lahko sam živi v svetu, ki ga je navajen, to je v prelepi naravi in v »svoji« stari hiši pri Sv. Trojici na Blokah.

Večkrat sem ga obiskala in to zapisala.
* Jožica Škerlj, MDI

Dominik Otoničar na klopi pred domom bilo

Med nami živi tudi prijazen, dobrovoljen fant, invalid, sicer malo počasnejši misli — prav zato je prav, da tudi njega predstavimo v našem bloškem časopisu.

Dominik Otoničar živi sam v stari hiši pri Sv. Trojici.

Mama Zofija mu je pred osmimi leti umrla, kar ga je sicer zelo prizadelo, vendar kljub temu zmore sam skrbeti zase. Mama ga je namreč naučila samostojnosti in veliko drobnih, a za življenje silno pomembnih reči.

V njegovem vsakdanu vlada natančnost in red, odražajo se ročne spretnosti, kdor pa ga malo bolje spozna, uvidi, da se v njem skriva tudi malo umetniške žilice. Rad ima glasbo, še raje pa riše. Riše in slika z barvami in materiali, ki jih ima, ali pa kakor se pač znajde. S svojimi izdelki je sodeloval tudi na razstavi ročnih del društva invalidov v Cerknici.

Dominik ni več otrok, saj bo letos septembra dopolnil že 45 let. Fizično je krhek in droben, občutljiv in tudi bolj rahlega zdravja, a vedno tudi nasmajan.

Vse svoje življenje je preživel z mamo Zofijo in ko je ona še bila pri močeh, sta hodila po dlinah, da sta se nekako preživela, pozimi pa delala zobotrebec. Prodaja le-teh, pred toliko leti, ko na Bloški planoti ni bilo nobene zaposlitve, je bil edini vir dohodka za revne in od tovarn oddaljene podeželane.

Mi vsi, ki bolj poznamo njegovo zgô-

Kot od znotraj obsijani pa so tudi vsi fotografirani. Zadaj priložnostni mesar Mramor, ki je vse postopke od zakola do krvavic opravljal tako, da se mu ni nikoli mudilo. Poleg njega moj oče Andrej sloni na podboju in briše meje med takrat in zdaj. Prva od žensk je v večni ruti Andrejeva mama oziroma moja stara mama Marija, Zurcova Micka. Muza se kakor vedno, kakor da nekaj ve. Pod roko drži Zofijo Otoničar, Dominikovo mamo, ki se tudi reži, kot da je zadela na lotu. Poleg nje moja mama Fani, pred njo stojim jaz, čisto na koncu pod številko 5 pa je Dominik.

Danes sva z bratom, oba že v krizi srednjih let, »švasala« v garaži nek voziček, ko prejmeva klic in prošnjo, če lahko kaj poveva o Domini-ku, sedaj, ko je napolnil 60 let.

Z bratom sva se spogledala.

V trenutku so naju preplavile slike kakor reka po dežju. Marjan je kar z elektrodo delal alineje po zraku in še sam sem se čudil, česa vsega naju je naučil Dominik.

Izdelave in streljanja z lokom. Dominik je neverjeten lokostrelec, kar večini ni znano, sam pa sem bil priča, kako je zadel podgano, ki je tekla nekaj metrov nad njim po električnemu kablu.

Trojičani so praznovali z Dominikom.

Ribolova. Postrvi in klenci po bližnjih potokih so večkrat končali v njegovi ponvi. Bil sem priča, ko je na placu pred cerkvijo ponosno kazal izjemen primerek klena, dolgega kakih 60 do 70 cm.

Polharija. Kože polhov različnih velikosti so se sušile na plankih skednja, večkrat pa je imel tudi živ primerek v kletki.

Dominik je človek narave. Lovec bolj kakor nabiralec, čeprav je vedno, kadar sem prišel k njemu na obisk, sušil tudi kake gobe, šipek, pujske, lupil krhliko, da bi jo prodal ali delal šope ali cepil drva. Sploh se je zelo veliko zamudil s šopi, ki jih je sekljal iz dračja v bližnjem gozdičku. Dominik je človek ročnih spretnosti. Hišica, v kateri živi, je na najbolj magičnem delu Svete Trojice, ki kakor da ni iz te dimenzije. Z bratom v vasi nisva imela sovrstnikov, zato sva vedno visela pri Dominiku, dokler ni bilo treba iti domov. Pozimi smo smučali, poleti se kopali, jeseni nabirali lešnike, spomladi pa delali mlinčke na vodi.

Z bratom sva odrasla, Domin pa ostaja isti. Večni otrok.

Kadar sem po kakšni milosti očiščen navlake tega sveta ali, bolje rečeno, lastne prevelike pameti, takrat šele vidim, kako čista duša je Dominik.

Tudi brat mi je razodel, kako mu je bilo nekoč v sanjah popolnoma jasno, da je Dominik razsvetljeno bitje, ki kot molčeč učitelj sveti vsem Trojičanom.

Sonce sonce sonce, se mi pojavijo besede, če pomislim na otroške dni in Dominika. Sonce na nebu, sonce v Dominiku, sonce v nas.«

V nedeljo, 17. 9. 2017, smo mu Trojičani po maši zaželeli samih dobrih reči tudi v besedi, v »farovžu« pa se z njim podružili, mu nazdravili in zapeli.

Domin, hvala, ker si.

Jana Škrli, Miha Seljak

Spoštovani!

V **soboto 14. oktobra 2017** vabimo **19 kmetov** iz občine Bloke na enodnevno strokovno ekskurzijo **Trajnostni turizem za trajnostni razvoj podeželja**.

Obiskali bomo tri primere uspešnega turističnega razvoja in inovativnega delovnega mesta, ki so nadgradnja osnovne kmetijske dejavnosti:

1. **Živi muzej Krkavče** <http://www.avantura-istra.org/krkavce/>. Stare obnovljene kamnite hiše, sezidane na skali, ki služijo za trženje celotne vasi in za turističen razvoj.

2. **Padna** <http://www.istrskehisepadna.si/>. Kako se obnese

oblačenje v »stara oblačila«, kaj kupujejo obiskovalci, kakšne izkušnje so pridobili pri obisku ladijskih potnikov turističnih križarjenj, kako deluje ideja razpršenega hotela, kakšne težave (nelagodja) so bila med prebivalci Padne ... kakšen je danes promet ...

3. **Trajnostni park Istra (Hrvoji)** <http://parkistra.com/>. Trajnostni park Istra je dobrotelni projekt izpraznjenem zaledju Slovenske Istre. Vizija Parka Istra je trajnost v praksi. Poslanstvo Parka Istra je spodbujati trajnostni razvoj v zaledju Istre in širše.

Na ekskurzijo vabimo **lastnike kmetij, turistične kmetije, osebe z dopolnilno dejavnostjo, brezposelne in mlade, ki živijo na kmetijah**, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo, imajo stalno bivališče oz. sedež v občini Bloke, so vpisani v register kmetijskih gospodarstev in imajo v lasti oz. v zakupu kmetijska zemljišča, ki ležijo na območju občine Bloke; upravičenci so tudi družinski člani, ki imajo stalno prebivališče na kmetijskem gospodarstvu, ki je vpisano v register kmetijskih gospodarstev in ima sedež in kmetijske površine na območju občine Bloke.

Prijave pošljite na elektronski naslov info@vitra.si (Ime in priimek udeleženca, naslov, telefon, KMG-MID) **do torka, 03. oktobra 2017**

Odhod avtobusa izpred stavbe **Občine Bloke** je **ob 6.30**, predviden prihod nazaj pa ob **18.00**.

Ekskurzija je sofinancirana iz razpisa **Občine Bloke** za dodelitev pomoči »de minimis« za ohranjanje in spodbujanje razvoja kmetijstva in podeželja v občini Bloke v letu 2017 in pokriva vse stroške ekskurzije avtobusni prevoz, vodenje, vstopnine in degustacije na vseh točkah ter kosilo v Padni. V primeru, da imate prehranske omejitve (alergija, vegetarjanec), nam ob prijavi sporočite.

Za vse dodatne informacije pokličite na **041 830 867** (Bojan Žnidaršič).

... iz italijanskih Dolomitov

Dolomiti di Brenta

Ko gore ne predstavljajo več samo hobija, ampak so način življenja, je obvezni del letnega dopusta tudi nekajdnevni obisk tega za nekatere nekoristnega sveta. Letos se je uresničila večletna želja po odkrivanju zahodnega dela italijanskih Dolomitov, tako imenovanih Brent.

Cilj skupine, ki smo jo sestavljali Miha Modic s Studenega, Rok Korenjak iz Nove vasi in Erik Samida iz Nemške vasi, je bil prečenje celotnega pogorja Brent. Transverzala vodi po slikovitih feratah – zavarovanih plezalnih poteh (klini, lestve, jeklene vrvi), nekaj pa je tudi prostega plezanja – poimenovanih Bocchette Alte, Bocchette Centrali in Via delle Bocchette.

Na podlagi dosegljivih informacij smo predvidevali, da bo podvig vzel štiri dneve, k temu

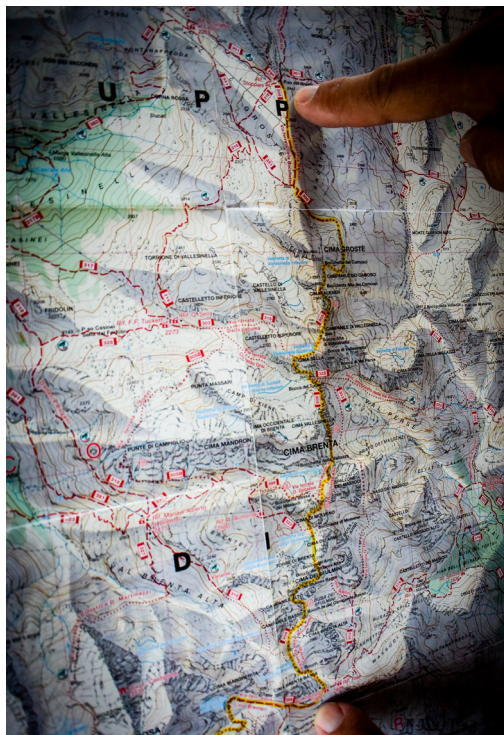
pa je treba prišteti še čas za vožnjo (pol dneva v eno smer) in rezervo za slabo vreme – vsega skupaj 6 dni. Čas odhoda smo postavili v sredino meseca julija, natančen dan pa smo določili nekaj dni prej, glede na ugodno vremensko napoved.

Po nekajurni vožnji čez Padsko nižino do Verone in potem proti severu mimo Trenta nas je navigacija zanesljivo, a žal ne po optimalni poti, pripeljala do Madonne di Campiglio. Kar hitro nam je bilo jasno, da ni nobenega kampa v bližini, kot je v navadi drugje, zato smo se morali vrniti 10 km nazaj. Popoldne smo se še enkrat zapeljali do Madonne di Campiglio in skočili na kratko turo do jezera Lago di Nambino. Zvečer smo si v kampu pripravili nahrbtnike z vso potrebno opremo in hrano (prednostno za en teden frutabel), da naslednje jutro ne bi izgubljali dragocenega časa s pakiranjem.

Zjutraj smo ujeli že prvo gondolo, ki nas je dvignila na Passo del Groste. Tu pa se je začelo zares. V lepem sončnem in ne prevročem vremenu smo zagrizli v skalovje. Vseskozi smo se gibali med 2500 in 3000 m nadmorske višine. Gre za izredno razčlenjen gorski svet, kjer smo se srečevali s prepadnimi stenami, policami, ozkimi soteskami, razpokami, s snegom, melišči, grebeni, kamini in razi. Brez klinov in vrvi bi bil prehod nemogoč, zato se ne čudimo, da velja to območje za zibelko ferat, saj so tu zares domiselno speljane. Bocchette Alte poleg nenehnega vzpenjanja in spuščanja zahtevajo tudi spretnost orientiranja, bilo je malo markacij – le občasno kak možic (na kup zloženo kamnje) ali od čevljev zglajena skala

so nam potrjevali, da smo še na pravi poti. V celim dnevu pa smo srečali le nekaj planincev.

Nadaljevali smo po malce lažji Bocchette Centrali in zato toliko bolj uživali v prečudovitih razgledih, česar, žal, ni mogoče ujeti v fotografski objektiv, slike pa so se nam za vedno vtisnile v srce. V odličnem razpoloženju nas je Erik s polno zalogo kondicije prepričal, da smo dnevno turo podaljšali še do naslednje koče, oddaljene 5 ur hoda. Zadnji postanek tega dneva je bil pri skalni razpoki, iz katere

Prvi dan

Še ena polička

Kje je pot

Rok, Miha in lep razgled

Novoopremljena pot

Brente

V višavah

Kmečka malica

Skozi špranjo na drugo stran

Kot riba v vodi

Turn

je tekla mrzla gorska voda. Z njo smo napolnili izpraznjene plastenke in si privoščili obilno malico. Roku, ki je ves dan z lahkoto sledil tempu, so ob pogledu na koč v daljavi (Rifugio Tomasso Pedrotti, naša končna postaja prve etape) na vsem lepem skoraj opešale noge, natančneje, postale težke kot svinec.

Tretji dan nam vreme ni bilo naklonjeno. Ta motnja je bila sicer napovedana že dolgo vnaprej, ampak smo do zadnjega upali, da se vremenoslovci motijo. Na gore se je spustil oblak (megla) in tam vztrajal ves dan. Še kako smo bili zadovoljni, da smo prejšnji dan nar-

edili dvojno normo (hitrejši tempo, plus podaljšek). Dan smo preždeli v koči in prebrali vso literaturo (v italijanskem jeziku) s knjižne police. Nekoliko smo se seznanili tudi z oskrbnikovo družino Nikolini. Oče Franco je še sedaj vrhunski alpinist, hči Elena in sin Federico pa sta tekmovalca svetovnega formata v turnem smučanju.

Četrty dan smo se prebudili v čudovito sončno jutro. Polni energije in optimizma smo se spoprijeli z najlepšim delom dolomitskih ferat, ki so jih na trenutke krasili »kilometri« povsem novih vroče cinkanih lestev in klinov.

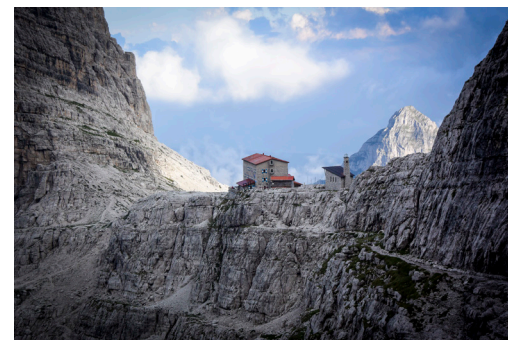
Po planu naj bi ta dan zaključili pri koči Rifugio XII. Apostoli. Ker pa smo časovnico zopet močno prehiteli, smo se odločili, da nadaljujemo s spustom v dolino, za kar naj bi potrebovali še 9 ur. Čeprav smo v dolino prispeli precej hitreje, se nam je pot proti koncu vseeno že malo vlekla. Nazadnje smo se globoko v dolini, nekje na obsežnem, z gozdom poraščenim območjem sotočja dveh gorskih rek, skoraj izgubili. K sreči pa smo, že precej zdelani od naporov, nepričakovano zagledali kabinsko žičnico, ki je kljub poznemu popoldnevu še obratovala in nas pripeljala nazaj v civilizacijo.

Razpotje v steni

Lago di Nambino

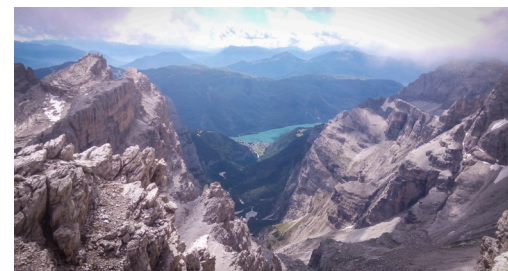
Naš drugi dom

Lojtrce

Rifugio XII Apostoli, zadaj kapela v skali

V dolini Lago di Molvena

Miha na polici

Pod streho

Zadnji dan smo v kampu popravili opremo. Na poti domov smo se ustavili v mestecu Arco (raj za športne plezalce) in nedaleč naprej še ob ozki severni obali Gardskega jezera, v letoviškem mestecu Riva del Garda. Do kopanja nam ni bilo, ker je vlekla močna burja, tako da smo raje opazovali mojstre deskanja, kako so z »windsurfi« glisirali po gladini jezera. Pozno popoldne smo se srečno vrnili domov.

Rok Korenjak in Erik Samida
Foto: Erik Samida in Miha Modic

Zadaj Bocchette Alte

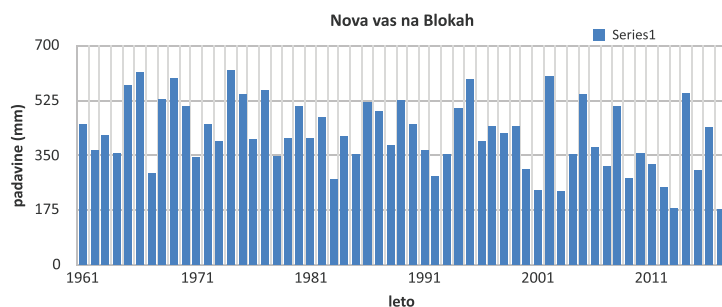
Vremensko izjemno poletje 2017

Pogosto septembrsko deževje je sicer že malo zabrisalo spomin na letošnje poletje, a zaradi svoje izjemnosti si zasluži, da ga na kratko opišemo. V nekaj besedah bi lahko zapisali, da je bilo vročine in sonca celo za svežo Bloško planoto več kot dovolj, mokrote pa bolj za vzorec. Sedaj, ko je večina pridelka že spravljene, nam obilna moča ne koristi dosti. V nadaljevanju nav-

od jutranjih 12 do popoldanskih 27 °C. Edino primerljivo vroče poletje od začetka meritev je bilo leta 2003, za odtenek manj vroči sta bili poletja 2012 in 2015. Najbolj vroča poletja od sredine 20. stoletja do leta 2002 pa so kvečjemu blede senca letošnjega. Bloke niso ravno znane po poletni vročini, saj je bilo v primerjalnem obdobju, v letih 1981–2010, povprečno le trikrat na leto nad

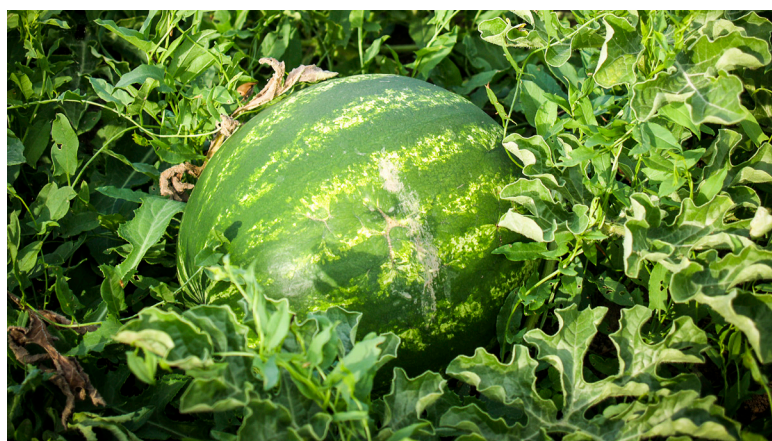
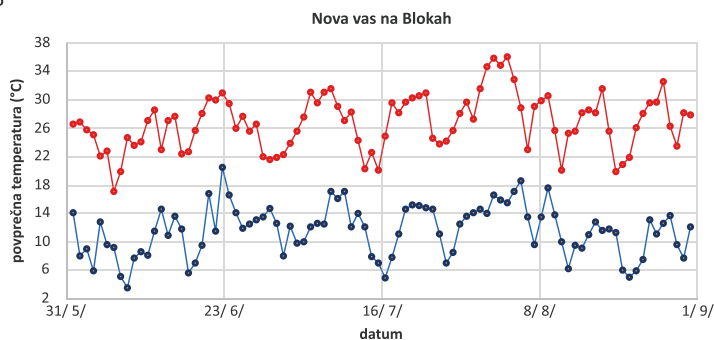
30 °C. Letos je bilo takšnih dni kar 17, le malo manj kot leta 2003 (21). Izrazit vročinski val v začetku avgusta je prinesel nov temperaturni rekord, 4. avgusta je bilo 36,1 °C. Padavine so bile skromne v vseh treh poletnih mesecih: junija smo jih izmerili 73, julija 28 in avgusta 78 milimetrov (ali litrov na kvadratni meter). Najbolj je deževalo s 6. na 7. avgust, ko je padlo 41 mm dežja. Izjemno suho obdobje je bilo od 2. do 24. julija z le 4 mm padavin. Skupaj je bilo dežja manj kot polovica dolgoletnega povprečja (407 mm). Podobno suho je bilo le poletje 2013.

Zaradi visoke starosti opazovalca v Novi vasi, Franceta Škrabca, bo verjetno v kratkem opazoval-

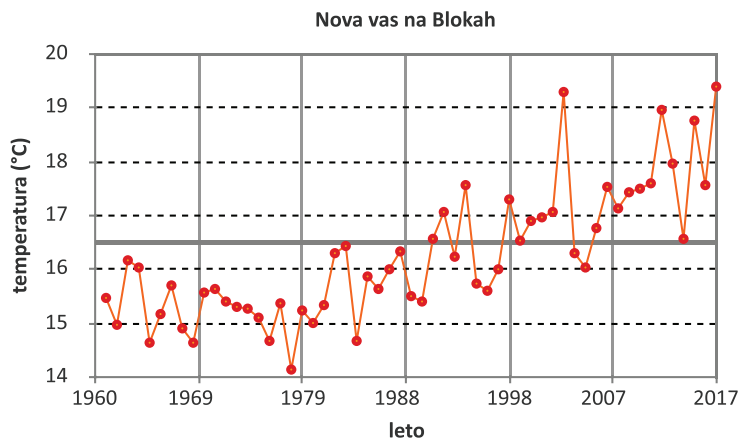

ajamo vremensko statistiko na podlagi meritev opazovalne podnebne postaje v Novi vasi. Pri tem je potrebno omeniti, da so Bloke temperaturno precej razgibane, saj so noči in jutra v višeležečih vaseh in zaselkih pogosto mnogo toplejše kot na planoti. Padavine so poleti pogosto krajevno zelo različne, zato je lahko ponekod v občini močno deževalo, medtem ko je bilo na postaji v Novi vasi (skorajda) suho.

Vsi trije meseci meteorološkega poletja, ki sega od prvega junjskega do zadnjega avgustovskega dne, so postregli z vročino, pomanjkanjem padavin in presežkom sončnih ur. Povprečna temperatura zraka je znašala 19,4 °C, skoraj tri stopinje Celzija več od dolgoletnega povprečja (poletja 1981–2010). Povprečen dan letošnjega poletja je imel temperaturni razpon

Letos je bilo tako vroče, da so celo na Blokah lubenice dozorele. Še nekaj desetletij globalnega segrevanja in na Blokah bo več lubenic kot kolerabe.

na postaja prenehala delovati. Na srečo je v bližini postavljena nova, samodejna meteorološka postaja, ki bo v večji meri nadaljevala s spremljanjem vremena, a bomo morali biti zaradi drugačne lege postaje pri primerjavi starih in novih podatkov pazljivi. V eni od prihodnjih števil Bloškega koraka bomo podrobneje spregovorili tudi o tej temi.

Gregor Vertačnik

Ponazoritev spopada na Labi

S ponazoritvijo spopada na Labi leta 1945 se je v velikem slogu zaključil letošnji Festival vojaške zgodovine. Prijazno jesensko sonce, ki je po dopoldanskem dežju posijalo nad Parkom vojaške zgodovine, je razveselilo tako organizatorje kot kakšnih 5.000 obiskovalcev, ki so se udeležili nedeljskega dogajanja v Pivki. To je bilo res pestro, saj so se obiskovalcem ponujali na ogled vojaški tabori iz različnih zgodovinskih obdobj, sejem militarij in domačih izdelkov, vožnje oklepnih vozil iz muzejske zbirke in predstavitev vozil slovenske vojske, postojnski gasilci so predstavili novo gasilsko lestev, organizirane so bile otroške delavnice ... Obisko-

valci so zaradi obilja dogajanja zlahka pozabili na razočaranje, ki ga je prinesla vest, da zaradi slabih vremenskih razmer ne bo mogel prileteti napovedan helikopter ameriške vojske iz Aviana.

Eden zadnjih spopadov med II. svetovno vojno v Evropi in srečanje ameriške in sovjetske vojske pri reki Labi je bil izbran zaradi tega, ker so lahko na ta način v Parku v aktivni vlogi prikazali kar največ vojaške tehnike, pa tudi zaradi tega, ker je bilo srečanje zaveznikov na Labi idiličen trenutek, ko je bilo jasno, da je nacistična Nemčija poražena in se je zdelo, da je zavladalo obdobje miru in svetovnega sodelovanja.

Nedeljsko dogajanje je bilo krona celotnega festivala, v okviru katerega so v Parku obeležili tudi zaključek obnove železniške kompozicije iz II. svetovne vojne in tudi odprtje muzejskih depojev treh nacionalnih muzejev: Narodnega muzeja Slovenije, Muzeja novejšje zgodovine Slovenije in Tehniškega muzeja Slovenije v kompleksu Parka.

Anita in Štefan

8. aprila 2017 sta se v mestu suhe robe in lončarstva, v Ribnici, poročila Anita Kovačič s Strmce in Štefan Rigler iz Ortneka.

Anita in Štefan sta se spoznala v lokalni, kjer sta se ob petkovih večerih v družbi prijateljev družila in klepetala o raznoraznih stvareh. Skozi pogovore sta se vedno bolj spoznavala in kaj kmalu ugotovila, da jima skupnih tem kar ne zmanjka ter da imata veliko skupnih ciljev v življenju, ki jih lahko z roko v roki uresničita. Postala sta par. Drug pri drugem cenita iskrenost, pozitivnost, ljubeznivost, delavnost ter smisel za humor.

Poroke sta si oba zelo želela, saj jima pomeni veliko več kot le podpisan list, datum pa sta določila le dobra dva tedna pred velikim dnem. Vesela novica je bila za domače in prijatelje kar veliko presenečenje. Poročni dan je

bil prečudovit, poln nepozabnih dogodkov. Ta dan bo ostal za vedno zapisan v njunih srcih.

Mladoporočenca sta komaj čakala na začetek poletja, saj se jima je v mesecu juniju pridružil prvorojenec Anže, ki jima še lepša skupne dni.

Iskrene čestitke.

Alenka P. Gornik

Urša in Toni

Urša Drobnič iz Velikih Blok in Toni Zbačnik iz Podklanca sta se spoznala že pred petnajstimi leti, ko je Toni delal v Velikih Blokah.

Urša in Toni sta se o zakonski zvezi večkrat pogovarjala, vendar sta z odločitvijo za poroko kar malo odlašala, dokončno pa sta se za ta korak odločila šele po prihodu sinčka Ažbeta, saj sta želela v skupnem domu v Podklancu s svojim prvorojencem tudi uradno zaživeti kot družinica. S svojo odločitvijo sta nekatere sorodnike in prijatelje zelo presenetila, saj so mislili, da tega dogodka ne bodo dočakali, drugi pa so jo vendarle pričakovali.

Poročila sta se na prvo avgustovsko soboto, 5. 8. 2017. Poročni dan je bil poln nepozabnih presenečenj. Najprej ju je pričakala šranga v Ložu, nato so ju svatje pospremili na grad Snežnik, kjer sta si ženin in nevesta prvič

izmenjala poročna prstana. Po končanem obredu je kolona avtomobilov na poti proti Novi Štifti na presenečenje mladoporočencev na Glini zavila proti Studenemu in nato čez Radlek v rodno vas Velike Bloke. Tako se je nevesta simbolno dokončno poslovila od domačega kraja. Pri Novi Štifti so ju z veličastnim slavo-

lokom pričakali gasilci PGD Velike Bloke, ki se jim Urša in Toni ob tej priložnosti najlepše zahvaljujeta. Sledila je poročna maša v prelepno okrašeni Marijini cerkvi. Med obredom je sledilo še eno presenečenje - Ivan Hudnik je mladoporočencema poklonil pesem Vse življenje te bom ljubil. Deklici, stari komaj 6 in 8 let, pa sta čudovito zapeli pesem Ne bodi kot drugi, katere besedilo Ferija Lainščka res seže do srca. Po prihodu iz cerkve sta prejela še eno posebno darilo, in sicer dva bela goloba, ki sta ju nato skupaj izpustila. Poletela sta proti nebu in tako kot mladoporočenca začelo novo pot. Sledila je ohcet. Po končani svatbi pa ju je doma pričakalo še ogromno zavito darilo. Ko sta ga odprla, je prostor preplavilo polno drobnih stiropornih kroglic.

Poroka Urši in Toniju pomeni predvsem potrditev, da si bosta večno stala ob strani, ne glede na to, kakšno pot jima bo namenilo življenje. Strinjata se, da je bil to njun najlepši dan ter se iz srca zahvaljujeta vsem, ki so jima pomagali ali karkoli prispevali k njuni pravični poroki.

Iskrene čestitke.

Alenka P. Gornik

Mateja in Mitja

Mateja Zabukovec iz Raven in Mitja Mihelič iz Kota pri Ribnici sta se prvič videla na eni izmed tekem državnega futsal prvenstva za ženske. Mateja je igrala za nasproten klub, vendar je vseeno pohvalila njegovo delo. Tem za pogovor jima po prvem srečanju nikakor ni zmanjkalo, saj sta oba zagrizena športnika.

Dobro leto pred poroko, natančneje 27. februarja 2016, je Mitja svojo izvoljenko zasnubil. To je bil skrbno načrtovan dogodek, ki ga je Mateja sicer potihem pričakovala, saj je beseda večkrat nanesla tudi na to. Zaročni dan se je začel tako kot večina njunih vikendov - s tekmovanjem. Z zelo uspešnimi mlajšimi dečki kategorije U-15 so gostovali nekje na Štajerskem. Mateji se je zdelo malo čudno, da sta se do Ljubljane odpeljala s svojim avtom, ampak ni kaj preveč spraševala, saj je bila ta dan pomembna tekma in takrat so ponavadi živčki malo napeti. Tekmo so uspešno pripeljali do konca, v Ljubljani sta se zopet presedla v svoj avto in takrat je opazila, da ju pot ne vodi proti domu. Vodila ju je v Kranj, v stari del mestnega jedra, kjer se nahaja luksuzen hotel Actum. Najprej sta šla na zelo okusno večerjo, potem pa sta se namenila v sobo. Tam se je začelo tisto pravo presenečenje. Bilo je kot v filmu - vrtnice, steklenica šampanjca, jacuzzi in njen ljubljeni Mitja, ki je pokleknil

ter jo zaprosil za roko.

Njuno odločitev sta takoj po tem čudovitem dogodku delila s svojimi bližnjimi, ki so bili seveda navdušeni. Takšno novico so že malo pričakovali in so ju seveda pri tem popolnoma podpirali.

Odločitev za poroko, pa čeprav gre za pomemben zakrament ter obljubo, ki jo izpoveš pred Bogom in najbližjimi, ni bila težka, saj sta vedela, da sta drug v drugem našla osebo, s katero želita preživeti vse življenje. Ko ti taka oseba enkrat v življenju prekriža pot, pravita, je nočes več spustiti iz rok. Mateja je v svojem možu našla vztrajnega, odgovornega in

iskrenega partnerja, ki ji vsak dan pokaže, da jo ljubi, ne glede na njene napake in pomanjkljivosti. Najbolj ji je všeč to, da jima ni nikoli dolgčas. Dnevi jima kar prehitro bežijo, saj si znata skupni prosti čas zapolniti z najrazličnejšimi športnimi aktivnostmi. Mitja pravi, da je njegova Mateja skromno, pošteno in preprosto dekle, ki je vedno pripravljeno pomagati drugim.

Poročila sta letošnjega 27. maja pri Novi Štifti. Poročil ju je pater Niko Žvokelj, kar je bila njuna velika želja, in sta mu zelo hvaležna, da jima jo je izpolnil.

Poroka je bila res čudovita in je potekala točno tako, kot sta si jo zamislila. Dan je bil poln trenutkov, prežetih z ljubeznijo in medsebojno naklonjenostjo. Manjkali pa niso niti zabavni in smešni dogodki. Najbrž se čisto vsi, ki so bili prisotni na svatbi, spominjajo igre oponašanja petelinov, ki so jo uprizorili trije izbranci med svati. Mladoporočenca sta se zabavala tudi ob vprašanjih, kje sta obiskovala plesni tečaj. Na otvoritveni ples se namreč nista posebej pripravljala, še za skladbo, ki ju je spremljala, sta se z ansambлом dogovorila tik pred zdajci, ampak odplesala sta zelo suvereno.

Mateja in Mitja trenutno živita v Kotu pri Ribnici, vendar pa se želita vrniti na Bloke, natančneje v vasico Ravne. Bloke so Mateji zelo ljube, tudi na steni v stanovanju v Kotu imata izobešeno fotografijo vasi Ravne, ki so jima jo podarili Matejini sovaščani ob poroki.

Iskrene čestitke.

Alenka P. Gornik

Dotik nebes - oratorij 2017

Pri Fari je konec avgusta potekal oratorij, na katerem je bilo 30 otrok in 15 animatorjev iz župnij Bloke, Sv. Trojica in Sv. Vid. Osrednja oseba, o kateri smo se pogovarjali, je bila Marija. Spoznavali smo jo kot nadpovprečno razumno dekle, ki je postalo Jezusova in naša mati. Animatorji so del njenega življenja dramsko uprizorili in se potem z otroki pogovarjali v skupinah o vrednoti dneva (darovanje, modrost, sočutje, skupnost, mir). Po malici so se otroci tri dni preizkušali v praktičnih delavnicah, in sicer v ustvarjalni, kuharski, mizarski,

skavtski, glasbeni, gradbinski in gledališki. Nato so sledile še velike igre do zaključka ob oratorijski himni. Otroci so glasno prepevali, spremljala pa sta jih kitara in orglice. V nedeljo je bil poseben dan, saj smo peš romali na Runarsko. Tam smo imeli sveto mašo ter zaključni piknik, ki se ga je udeležilo kar nekaj staršev.

Vsak dan smo imeli zelo okusna kosila in za pomoč se zahvaljujemo gospodinjam Ani Premrov in Martini Ivančič. Hvala Marku Naredu za pomoč pri pikniku ter družini Pavčič za prostor na

Vodne igre

Toliko nas je bilo.

Zanimivi izdelki

Skavtska delavnica

Delo po skupinah

Sestavljanje voza na mizarški delavnici

Mlade slaščičarke

vrta. Hvala tudi Jožetu Milavcu, Roku Korenjaku, Jaku Maroltu, Almi Kandare in podjetju Bear Dream za pomoč z materiali ter vsem staršem, ki ste nam kakorkoli pomagali. Posebna hvala Občini Bloke za finančno pomoč. Hvala še župniji Bloke in župniku Antonu Marinku, ki nam je bil na razpolago. Največja zahvala pa vsem animatorjem, ki ste omogočili zanimiv in pester pro-

gram ter vložili veliko časa in energije. Brez vas oratorija ne bi bilo!

Upamo, da bodo otroci prihajali tudi v prihodnje, saj so nam štirje oratorijski dnevi zopet prehitro minili.

Mihaela Drobnič
Avtorja fotografij: Nika Kocjančič in Lenart Ponikvar

Pohod na Runarsko

V Parku vojaške zgodovine obnovljena železniška kompozicija slavnostno predana muzejskemu namenu

V Parku vojaške zgodovine je bila 14. septembra muzejskemu namenu slavnostno predana obnovljena železniška kompozicija iz druge svetovne vojne s parno lokomotivo 52 4936 na čelu. Kompozicijo, ki ima s skoraj 28 m dolžine in skoraj 121 t mase v Parku vojaške zgodovine sloves največjega in najtežjega muzejskega eksponata, sestavljajo nekdanja nemška vojna lokomotiva tipa DBR 52 ter dva tovorna vagona s protiletalskim topom. Železniška kompozicija ima za našo nacionalno zgodovino še posebej velik pomen, saj so ravno te lokomotive po koncu II. svetovne vojne v okviru vojnih reparacij pomagale pri odpravi vojne škode in uničenja ter s tem delovale v službi miru in napredka. Poleg tega pa je ravno »pivška« lokomotiva 11. aprila 1978 s posebno slavnostno vožnjo od Ljubljane do Postojne sklenila obdobje parne vleke na glavnih progah. Pridobitev muzejskega eksponata s tako velikim pomenom za železniško tradicijo ter s tako bogato zgodovino predstavlja pomembno prelomnico v razvoju Parka vojaške zgodovine, zaradi katere se Park enakovredno uvršča ob bok velikim svetovnim vojaškim muzejem.

Velik pomen obnovljene železniške kompozicije za našo tehnično dediščino in nacionalno zgodovino so izpostavili tudi slavnostni govorniki na svečani slovesnosti, ki se jo je kljub slabi vremenski napovedi udeležilo zelo veliko število ljubiteljev vojaške, tehnične in železniške dediščine. Slavnostna govornica na slovesnosti je bila ministrica za obrambo Andreja Katič, ki je izpostavila bogato in pogosto težko življenje lokomotive, in pozdravila podvige Parka vojaške zgodovine, ki si ob zglednem sodelovanju z Vojaškim muzejem Slovenske vojske in Železniškim muzejem Slovenskih železnic prizadeva za ohranjanje

te zapuščine. Ob tej priložnosti je dejala: »Lokomotiva je bila nema spremljevalka različnih zgodb – tragičnih in obetajočih – in kot pričevalka nekega preteklega časa bo zdaj na ogled obiskovalcem Parka vojaške zgodovine, med katerimi je veliko mladih.« Na velik pomen obnovljene železniške kompozicije za Park in širšo lokalno skupnost je opozoril tudi podžupan občine Pivka Boris Rebec in se iskreno zahvalil vsem, ki so omogočili projekt pridobitve in obnove železniške kompozicije, saj je slednji v veliki meri postal izvedljiv po njihovi zaslugi. Direktor Parka vojaške zgodovine Janko Boštjančič je poudaril zahtevnost obnove lokomotive in vagonov in izpostavil velik pomen donatorjev in sponzorjev za realizacijo projekta. Izmed številnih velja posebej izpostaviti skupino Helios, ki je z donacijo vseh potrebnih barv in premazov podprla obnovo kompozicije in rešila pomemben zgodovinski spomenik pred propadom, ter pod vodstvom dr. Mihe Steimbucherja s strokovno analizo barv poskrbela za obnovo lokomotive v isti odtenek kot ob izhodu iz tovarne leta 1943. Na slovesnosti je tako spregovoril tudi generalni direktor skupine Helios g. Hubert Culik z Dunaja. V nagovoru je opozoril na potrebo po skrbnem ravnanju z ostanke zgodovine, zaradi česar si v skupini Helios kot specialistu za premazne sisteme za železniško industrijo prizadevajo podpirati tovrstne projekte, ki ustvarjajo zanimive zgodbe in spodbujajo znanje ter sodelovanje. Poleg skupine Helios so za obnovo kompozicije zaslužni tudi podjetje CEM-TIR, ki je izvedlo prevoz, ter podjetji Dvig in Granos. Piko na i

Društvo prijateljev Martin Krpan Bloke Kdo je kriv, da je podoba Martina Krpana končno doma pri Sveti Trojici?

Za kip MARTINA KRPANA, ki od junija letos trdno stoji pri Sveti Trojici, sta po delu in pokritju stroškov najzaslužnejša družina ŽGAJNAR s Polšečega in avtor kipa Božidar STRMAN – Mišo A.S.

Ostalo pa so velikodušno prispevali: OBČINA Bloke, Društvo prijateljev MARTIN KRPAN Bloke, Jože DOLES, zakonca Angela in Franc HITI, Dejan KNAVS, ZAMET d. o. o., Nova vas, Jože OBREZA in ŽUPNIŠČE Sv.Trojica.

Da temelj trdno nosi KRPANA, so svojo roko prispevali člani Društva prijateljev MARTIN KRPAN BLOKE, betonsko taktirko pa je vodil Marjan CIMPRIČ s Hudega Vrha.

Za prijetno in domače vzdušje pri delu sta s svojo postrežbo poskrbela zakonca Fani in Andrej SELJAK - Zorčeva, soseda MARTINA KRPANA.

V imenu Društva prijateljev MARTIN KRPAN BLOKE se vsem navedenim in drugim, ki so kakorkoli pomagali, iskreno zahvaljujem.

P. s. Tekst »KDO JE KRIV...« (poročilo o donatorjih) je pripravil Božidar STRMAN – Mišo.

Za Društvo prijateljev MARTIN KRPAN BLOKE: Franc Hiti

Sklenjen je krog ...
Ne prošnja ne jok
te več ne predrami ...
V mislih, spominih
z nami ostajaš,
ljubljena mami ...

Zahvala

6. 7. 2017 se je mnogo prekmalu in za vedno poslovila preljuba žena, mami in stara mama

Fani Premrov

z Gline na Blokah (1966–2017).

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, cvetje, sveče ter izrečene besede podpore.

Zahvala tudi gasilcem PGD Nova vas, še posebej g. Govedniku za poslovilni govor, vsem gasilcem za častno stražo, g. župniku Marinku za krasno izpeljano pogrebno bogoslužje, pogrebnemu podjetju KOMUS iz Postojne, moškemu pevskemu zboru ter vsem ostalim, ki ste kakorkoli pomagali in nam stali ob strani ter pospremili našo Fani na njeni zadnji poti.

Posebna zahvala pa gre družini Premrov za vso pomoč, ki so nam jo nudili ob naši izgubi.

Mož Bogdan s hčerko Evo ter sin Borut z Ireno in vnukinjo Niko

Nadaljevanje s prejšnje strani

pa je prispeval še Vojaški muzej Slovenske vojske, ki je za kompozicijo prispeval protiletalski top. Projekt pridobitve kompozicije je bil izvedljiv tudi po zaslugi tesnega sodelovanja s Slovenskimi železnicami. Spregovoril je tudi ravnatelj Železniškega muzeja

SŽ Mladen Bogić, ki je predstavil zgodbo lokomotive in pozdravil idejo Parka vojaške zgodovine po ohranjanju te zapuščine.

Slovesnost ob zaključku obnove železniške kompozicije predstavlja uvod v letošnji XI. Festival vojaške zgodovine.

Lokomotiva

»Življenje je kot deževen dan –
lahko se razjasni ali razbesni v orkan.«

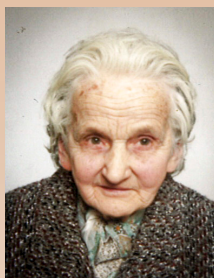
14. septembra 2017 smo se poslovili od

Mira Ivančiča,
rojenega v letu 1950.

Del otroštva je preživel v Ravnah na Blokah in tu obiskoval tudi osnovno šolo do svojega 12. leta.

Ivančičevi

*Vsi bomo enkrat zaspali,
v miru počivali,
dela za vselej končali,
v hišo Očetovo šli
(A. M. Slomšek) ...*

*Hvala, draga mami, za vse tople besede, nasvete,
za vse trenutke, ki smo jih lahko delili s teboj.*

Zahvala

Alojzija Anzeljc

Dan pred godom sv. Alojzija je gospodar življenja v 94-em letu starosti poklical k sebi Alojzijo Anzeljc. Ob njenem zemeljskem slovesu se zahvaljujemo za vse besede tolažbe in sočutja, za pozornost in pomoč, za molitve in darovane maše.

Hvala župnikoma g. Marinku in g. Muleju za občuten pogrebni obred s sveto mašo. Hvala sosedom ge. Mariji, g. Jožetu, ge. Barbari, sorodnikom in prijateljem za nesebično pomoč. Hvala vsem, ki ste se v dveh dneh z molitvijo, dobro besedo in v tihem spoštovanju poslovili od pokojne mame. Hvala pevcem in ge. Valeriji, ki ste slovo od mame polepšali z lepo zapetimi izbranimi pesmimi.

Hvala vsem, ki ste imeli našo mamo radi, jo spoštovali, se od nje poslovili in jo pospremili k večnemu počitku.

Hvala vsem, ki ste namesto cvetja svoj dar namenili za številne svete maše in sveče.

Vsi njeni

Zahvala

Francu Maroltu

V dvainosemdesetem letu se je nenadoma poslovil in prestopil prag večnosti Franc Marolt iz Velikih Blok. Rodil se je 5. maja 1936 kot prvi otrok v družini; imel je še štiri brate, a sta dvojčka kmalu po rojstvu umrla. Po vojni je ostala mati Ivana s tremi otroki sama na kmetiji. Očeta so po vojni kot toliko drugih neznanokje ubili. Družina se je brez moške roke težko prebijala skozi revščino. Mlajša brata sta hodila v šolo in se izučila za poklic. Francetu ni preostalo drugega, kot da je še kot otrok moral poprijeti za vsako moško delo. Odrasel si je služil kruh kot voznik viličarja na Novolitu. Za boljšim kruhom je šel tudi v Nemčijo, poleti pa ga je klicala kmetija. Ko se mu je rodila hči, je okusil radost družine, a le za kratek čas. Po osamosvojitvi so se mu spet odprle stare rane, zelo si je želel izvedeti za zadnje počivališče očeta, a tega ni nikoli izvedel. Zopet je v njem vzvalovala radost ob vnuku in vnukinji. Toda sreča le posije in izgine za oblak. Sedmega junija se je končala njegova s trnjem posuta pot. Verujemo in upamo, da je našel zavetje v Očetovem odpuščajočem objemu in da je tam srečal očeta, ki ga je vse življenje pogrešal.

Ob tej nenadomestljivi izgubi se iz srca zahvaljujemo gasilcem za organizacijo pogreba ter župniku in vsem, ki so ga pospremili do njegovega zadnjega počivališča. Hvaležni smo tudi vsem sosedom za nesebično pomoč in sočutno bližino.

Bog povrni vsem!

Vsi njegovi

V spomin Viktorju Simčiču

Ob koncu letošnjega poletja smo se na Blokah poslovili od Viktorja Simčiča iz Nove vasi. Ob tem smo se mnogi spomnili, da je poleg svojega dela v Zadrugi, Mlekarni, na Novolitu ter pri tesarških delih dolga leta pomembno soustvarjal tudi pevsko življenje na Blokah. Iz Studenega pri Postojni je k nam prinesel svoj čudoviti tenor in se priključil takratnemu združenemu zboru. Leta 1971 je sodeloval pri ustanovitvi Sindikalnega moškega pevskega zbora Novolit, predhodnika današnjega Mešanega pevskega zbora Kulturnega društva Bloke.

Skoraj 35 let je Viktor vztrajal v moškem in mešanem zboru, obenem pa prepeval tudi pri zboru župnije Bloke. Nepozabno bo ostalo njegovo petje slovenskih narodnih in dalmatinskih pesmi, pa ruska Kalinka in Ribarovičeva priredba pesmi Sonce gre za gore. Na nešteti pogrebi smo se skupaj z njim s pesmijo poslovili od znancev in prijateljev.

V naših mislih bo ostal kot »Sonce, ki šlo je za gore nam počivat«.

Hvala, Viktor!

MePZ KD Bloke

Križanka

										BLOŠKI KORAK	AMERIŠKI FILMSKI IGRALEC (JOHN)	RUSKA VLADARSKA DRUŽINA	VODJA DRUŽBENE SKUPNOSTI	PRIMOR. JED IZ FIŽOLA IN ZELJA	AMERIŠKA FILMSKA IGRAJKA DARKE
										SKUPEK TRSOV, TRSI					
										VRTEČI SE DEL ELEKTROMOTORJA					
										DRUŽINA ITAL. IZDELOVALCEV VIOLIN					
										ORJAŠKI TROPSKI KUŠČAR					
										NEIMENOVANA OSEBA				ŽENSKO IME JASNA	RADIO-AKTIVEN IZOTOP TORIJA
										PTICA UJEDA					
AVTOR: MARKO DREŠČEK	STARČEK, KI NOSI DARILA ZA BOŽIČ	BRAZILSKI POLGRM IZ DRUŽINE BROŠČEVK	DELOVNI SESTANEK	DRŽAVNA BLAGAJNA	RUDOLF NUREJEV	NAJVEČJI OTOK KIKLADOV	NORVEŠKA GLASBENA SKUPINA	DOLGOČASNO STANJE ZADNJICA							
TRETJA NAJVEČJA KITAJSKA REKA												TAJSKA REKA NASIP PRI VODI			
POSLOPJE ZA OPERNE PREDSTAVE											IT. PRISTANIŠČE PISA-TELJICA JONG				
POTREBA PO PIJAČI					CEVKA ZA ODVAJANJE SEČA	APARAT ZA OZON							ANTON JANŠA	PERJE PRI REPI	
DEDALOV SIN (DALJŠA OBLIKA)							ZADNJA ČRKA GRŠKE ABECEDA	NASILEN VLADAR						PRED-MESTJE MURSKA SOBOTE	PREBIVALCI GRŠKE ATIKE
KUBANSKI PLES ČA-ČA-?			BIVŠA AMERIŠKA SMUČARKA (PICABO)	ŽIVALSKI VRT				OTOK OB SARDINIJU PRAVNICA KORPIČ-HORVAT							
IZPITJE PIJAČE NA DUŠEK				ČOLN ZA OSEM VESLAČEV	IVAN HRIBAR							ZMIKAVT	PETER PREVC		
PREDSTAVNICA POTROŠNIKOV (BREDA)						ERIK TUL		ČRNSKA GLASBA TELOVADEC ŠTUKELJ					KAZUKO IKEDA	ŠPANSKO VINO	
						LJUDSKO OBLAČILO									
ANGEL NAJVIŠJEGA REDA, NADANGEL PREDMESTJE BELG. MESTA LIEGE										RASTLINSKA BODICA	ŽIVAL S KLJUNOM IN KRILI	CITROENOV OLDTIMER			
KAJNE, KAJNE DA				DAMSKA VEČERNA OBLEKA	GUSTAV IPAVEC								FILM VLADA ŠKAFARJA	OLGA GRACELJ	
RODBINA, KI JE VLADALA V ČRNI GORI							PELIKANU SORODEN MORSKI PTIČ								
OSTRA KNJIŽNA KRITIKA							ITALIJANSKI SLIKAR (PIETRO)								

Bloški korak — glasilo občine Bloke

Glavni in odgovorni urednik: Stane Jakopin | Uredniški odbor: Milena Mišič, Jerneja Kovšca, Katja Lah Majkič, Tone Urbas | Lektoriranje: Jerneja Kovšca

Oblikovanje in prelom: Hiša oblikovanja Korenjak | Tisk: Schwarz Ljubljana | Izdaja: Občina Bloke | Naklada: 1300 izvodov

Glasilo je brezplačno za vsa gospodinjstva v občini; za naročnike v domovini je predlagan letni prostovoljni prispevek 8 €, za naročnike v tujini 16 €. Prispevek za glasilo nakažete na račun Občine Bloke: 01350-0100002737 | Naslov uredništva: Občina Bloke, Bloški korak, Nova vas 4a, 1385 Nova vas; bloski.korak@bloke.si

Bloški privilegij

Vedno znova se Bogu zahvaljujem za privilegij naše župnije, za naše prednike, ki so bili pametni in tako ponižni, da so poznali sebe in svojo naravo ter zase in svoje potomce izbrali mogočnega zavetnika. Kdo pa je zavetnik? V Slovarju slovenskega jezika piše: »zavétnik svetnik, izbran za zaščitnika osebe, cerkve, kdor daje komu zavetje, pomoč, pokrovitelj«.

IN KDO JE SVETI NADANGEL MIHAEL?

Večkrat je omenjen v Stari zavezi. Bil naj bi tisti angel, ki je z mečem izgnal Adama in Evo iz raja in tudi z mečem branil, da se ne bi vrnila k drevesu življenja, tisti, ki je obiskal Abrahama, ki je zadržal roko Abrahamu, ko je hotel žrtvovati Izaka. Mihael naj bi tudi razdelil Rdeče morje v rešitev Izraelcev in jih vodil v obljubljeni deželo. (prim. 1Mojzesovo knjigo)

Sveti Mihael je nadangel, ki ga Sveto pismo omenja tudi v Razodetju (Raz 12,7-10): »Nato se je v nebesih razvnela vojna: Mihael in njegovi angeli so se bojevali proti zmaju. Tudi zmaj se je bojeval in njegovi angeli. Toda ni zmagal, tako da v nebesih ni bilo več prostora zanje. Veliki zmaj, stara kača, ki se imenuje Hudič in Satan in ki zapeljuje vesoljni svet, je bil vržen na zemljo, z njim vred pa so bili vrženi tudi njegovi angeli.«

Po ljudskem verovanju bo nadangel Mihael ob poslednji sodbi tehtal duše, zato ga navadno upodabljajo kot viteza, ki stoji ob premaganem Satanu z mečem v eni in tehtnico v drugi roki.

Velikega nadangela enako živo spoštuje tako zahodna kot tudi vzhodna krščanska cerkev. Tudi islam ga slavi kot enega od svojih štirih nadangelov. /vir: Internet/

Kaj pa mi? Ga slavimo? Se mu priporočamo, izročamo? Mu sploh zaupamo? Dragi Bločani, naj sveti nadangel ne spi, ne počiva nad nami! Zaposlimo ga, prebudimo, priporočajmo se mu, izročajmo mu svoje probleme, tegobe, odnose, misli in dejanja, da bi njegova moč postala naša zaščita, naš ščit pred neumnostmi tega sveta. Da bi tudi z njegovo pomočjo znali in zmogli reči NE vsemu, kar nam jemlje življenje. Naj Mihaelov sejem ne bo samo delovni dan, tudi ne dan brez Gospoda, naj bodo vsi sodelujoči, od organizatorjev do obiskovalcev in vseh, ki jih bo dosegla misel

starega reka »Če nej Bločana, nej sejmal«, zaupani pod varstvo mogočnega priprošnjika nadangela Mihaela. Da bi sejem trajal še naslednja desetletja, recimo:

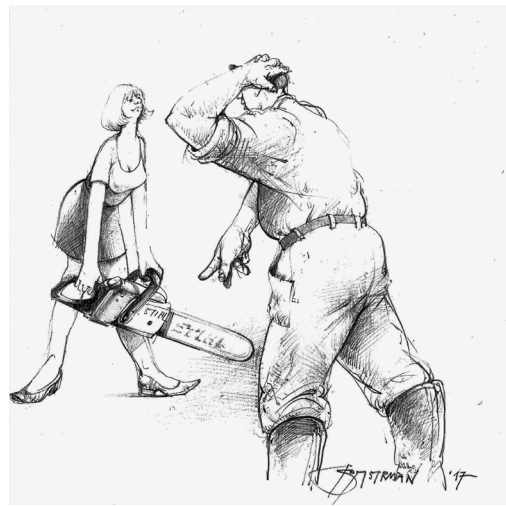
Sveti nadangel Mihael,
brani nas v boju,
bodi nam v pomoč zoper zlobnost
in zalezovanje hudobnega duha.
Ukroti naj ga vsemogočni Bog,
ponižno zato prosimo.
In ti vodnik nebeške vojske,
satana in druge hudobne duhove,
ki hodijo po svetu v pogubo duš,
z Božjo pomočjo v pekel pahni.
Amen.

Kateremu zavetniku pa so tebe izročili starši, ko so ti izbirali ime?

Anton Marinko, župnik

Historija

Mautarka

Pred kakšnimi 40 ali 50 leti je gradnja hiš in gospodarskih poslopij na vasi potekala enostavno, večinoma z domačimi mojstri, ob pomoči žlahte, sosedov in prijateljev. Potrebno orodje in pripomočke za gradnjo smo si velikokrat izposojali. Od hiše do hiše so se selili grušti, punte, mešalci, karjole, klajbe in šlaufvage. Zidarsko in tesarsko izrazoslovje smo morali osvojiti vsi, ki smo se lotili gradnje, sicer te je lahko hitro kakšen šaljivec poslal v trgovino po augenmas. Tudi pri Koščakovih v Velikih Blokah so zidali in pred betonažo je ata Jože po vasi iskal to in ono. Jože je bil znan po tem, da je tolkel res staro bloško govoricco, pri nas pa je naletel na Ireno, ki je k nam v Velike Bloke prišla s Primorske. »Imate pr vas mautarko, de b s jo sposuodu?« »Seveda jo imamo,« je odgovorila, stopila v garažo in se vrnila z motorko-štilarco. Jože se je začudil, potem ji je le razložil, kaj bi rad in dobil tisto kišto, ki nam jo je izdelal Bregarjev Tone.

Lojze Mazij

P. S.: Zidarsko in tesarsko izrazoslovje je nelektorirano.

Branal

z vami od leta 1992

ISO 9001
ISO 14001

www.fsc.org
FSC® C121546
Znak odgovornega
upravljanja z gozdovi

Opravljamo storitve **sečnje, spravila in odkupa lesa.**

Zagotavljamo korektne cene, izmere in zanesljivo plačilo.

Smo zanesljivi, odzivni in učinkoviti. Preizkusite nas!

Vaš klic pričakuje odkupovalec
Gregor Kolar, gozdarski tehnik
051 211 024, gregor@branal.si

Pokažite mrazu figo! Oskrbite se s smrekovimi peleti v A1 kvaliteti.

Nudimo dostavo na dom. Osebni prevzem v IOC Podskrajnik v Cerknici.

051 60 20 40
peleti@branal.si

Podskrajnik 57, 1380 Cerknica

NOVOHLAD

Proizvodnja in prodaja d.o.o. Nova vas 57 1385 Nova vas. Tel: 041 634-325, 041 910-370

www.novohlad.si, novohlad@gmail.com, davsec@gmail.com

HLADILNICE, VRATA IN HLADILNIŠKA OPREMA, STROPNI IN STENSKI PANELI

Podjetje Novohlad d.o.o. uspešno nadaljuje proizvodnjo hladilnih komor in hladilniške opreme.

- Hladilne in zamrzovalne komore za živila,
- Sušilne in zorilne komore za mesne izdelke,
- Termoizolacijska in hladilniška vrata v nerjaveči ter Zn barvni izvedbi,
- Termoizolacijski PU paneli za izvedbo sten, stropov in kritine
- Hladilni sistem za hlajenje prostorov

